

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

květen 2019 / ročník XXIX

**René Bouzek:
Velké změny
vyžadují
týmovou práci**

**Panna Maria
vlévá naději**

**RODINA JE
KDYŽ...**

**Zánik domácí
zdravotní péče?**

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Robert Dojčár, Pavel Bajer

Po proudu plavou jenom chciplé ryby

Kniha dává nahlédnout do života jednoho muže ve středním věku, který se probíjí všednodenním životem jako my všichni. Který hledá, co znamená být člověkem, manželem, otcem a křesťanem v dnešním světě. A svoje vzestupy i pády popisuje se sympatickou moravskou otevřeností.

216 stran, brožovaná, 249 Kč

Edita Steinová

Láskou za lásku

Život a dílo svaté Terezie od Ježíše

Brilantně a přitom vroucně napsaný životopis Terezie z Avily z pera Edity Steinové ukazuje niternou spřízněnost obou velkých žen církve. Edita Steinová se cítila být učednicí velké španělské svěřice. Jak říká v úvodu ke svému spisku, „rádi bychom si do dnešní doby odnesli něco z ducha této velké ženy, která ve století bitev a zmatků projevila neuvěřitelné zakladatelské úsilí. Ať nám ona sama dá požehnání, aby na tento malý portrét jejího života a působení dopadl alespoň některý z paprsků jejího ducha, jenž by se dotkl srdcí čtenářů“.

104 stran, brožovaná, 199 Kč

Roberto Alborghetti

U stolu s papežem Františkem

Co má rád papež František? Myslíte, že se umí otáčet v kuchyni? A chcete si uvařit jeho oblíbená jídla? Výpravná kniha nám přibližuje, v jakém rodinném prostředí Jorge Mario Bergoglio vyrůstal, kdo na něj měl vliv i kde má kořeny jeho nasazení ve prospěch chudých. Součástí knihy je také 36 receptů na jeho oblíbená jídla. Prostřený stůl je pro Františka znamením Božího požehnání i symbolem vzájemného přátelství a solidarity.

208 stran, pevná vazba, 449 Kč

Radek Tichý

Tvůj křest a biřmování

s promluvy papeže Františka

Základem knížky je devět promluv papeže Františka věnovaných křtu a biřmování. Kněz Radek k nim připojuje svoji úvahu, inspirativní slovo církevních otců, otázky k zamyšlení a osobní modlitbu.

80 stran, brožovaná, 129 Kč

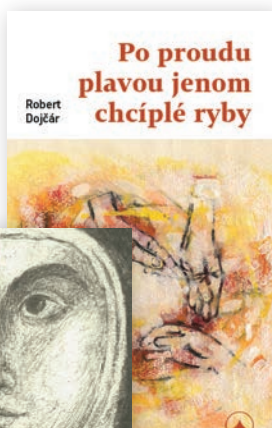
Pavel Obluk

Milý Jidáš!

Dopisy očitým svědkům velikonočního příběhu

Co viděli a jak se cítili svědci posledních Ježíšových dnů? A jak jeho příběh prožíváme my? Ať už jdeme vědomě za Ježíšem nebo jen tak procházíme okolo, dveře velikonočního příběhu jsou otevřené.

192 stran, brožovaná, 229 Kč

Obsah

Editorial	3
René Bouzek: Velké změny vyžadují týmovou práci, kde každý dostane prostor	4
Pokřtění a poslaní	7
Panna Maria – ta, která vlévá naději	8
Shromáždili se kolem nového oltáře	9
Jihočeské kostelíky XII.	10
Slovo života pro děti	12
Řady řádů a jak se v tom vyznat? (2.)	14
Kulturní hodnota sbírek narůstá jejich zpřístupněním	15
Spolek fotografů Člověk a víra hledá nové kolegy	16
DCR připravuje a zve...	16
Zveme vás...	16
Mladí prožili víkend nejen s biskupy	17
Rodina je když...	18
Domácí zdravotní péči hrozí zánik. Charity v diecézi se připojují ke stávkové pohotovosti	19
Personalia	19
Charity se představují: oblastní charita Pelhřimov	20
Znovu po 400 letech	21
Prázdné hnízdo na jaře?	22
Setkání s Písmem svatým	23

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Miroslav Bína

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 5. 2019

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na obálce: Zleva Eva Tlačilová, René Bouzek a Radka Broulíková z ekonomického útvaru Biskupství českobudějovického; foto: M. Bína

Editorial

Milí čtenáři,

„Matko Církve“ tak zní jedna z invokací Lorentánských litaní. Zvláště v měsíci květnu hledíme na tvář Boží Matky a obdivujeme její půvab, který nespočívá jen v tělesnosti, ale především v kráse její duše. Ostatně vznešenost duše ovlivňuje krásu těla. Mnohá umělecká díla jsou inspirována právě tímto

životním souladem vnitřního a vnějšího. Netřeba přijímat zjednodušující pohled, že různá ztvárnění Panny Marie jsou idealizujícím projektem zbožnosti, která se neopírá o skutečnost. Matka Boží je dokonalou ženou a právem se nazývá novou Evou. Její dokonalost (ideál ženy) je naprosto reálný. Snad jsme zvyklí na přesvědčení, že to, co je ideální, není v našem světě uskutečnitelné. Provází nás snaha snižovat úroveň života na dosažitelné v daném prostředí. Schází nám odvaha, trpělivost a vytrvalost snášet napětí mezi cílem, který je stále před námi a faktem slabosti či nedokonalosti, jež nás provází. U Matky Boží máme příklad, že to je možné. Nikoliv však z vlastní síly a moci, ale z milosti Boží. Problematika však dlí v jejím přijetí. Tak jako pro co nejdokonalější zhmotnění inspirace umělce je potřeba, aby materiál kladl co nejmenší odpor, tak i my, jako umělecké dílo v rukou Boha, když se mu otevíráme, umožňujeme působení krásy v našem životě. U kořene všeho stojí neutichající inspirace. Není jedno, na co či koho se díváme, co sledujeme, a co čteme. Ze všech těchto zdrojů čerpáme a to nás ovlivňuje v našem jednání. Spatřujeme tedy moudrost Církve, že nám předkládá Pannu Marii jako vzor dokonalé Církve, spočívající v souznění člověka a Boha. Maria je prvotní Církví, protože jako první nosila pod srdcem Bohočlověka, a tak se stala Matkou Boží. Její život přinesl věčný plod Spásy. I my jsme, stejně jako ona, v rukou dokonalého umělce, Stvořitele, jehož výhodou je, že dokáže využít i nedokonalost a zapojit ji do cesty krásy. Cesta neustálé formace (nikoliv reformace) skrze tajemné tělo Krista (Církve), jehož Matkou je Panna Maria, je cesta našeho posvěcení a krásy. Panno Maria, oroduj za nás.

Mons. David Henzl

Dílo sezóny Národní galerie Praha. Zachráněný pozdně gotický skvost z farních sbírek českobudějovické diecéze. Foto: BCB

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Ekonomický tým Biskupství českobudějovického

RENÉ BOUZEK: Velké změny vyžadují týmovou práci, kde každý dostane prostor

Biskupství českobudějovické provedlo zásadní kroky k profesionalizaci ekonomické a majetkové správy, které získávají pozitivní ohlasy na půdě České biskupské konference i od partnerů z komerčního prostředí. Za konečným úspěchem projektu je především týmová práce celého ekonomického útvaru biskupství. O změnách jsme hovořili s diecézním ekonomem Ing. René Bouzkem, MBA, vedoucí účetní Ing. Radkou Broulíkovou a finanční účetní Evou Tlačilovou.

Čím byla vyvolána změna ekonomického řízení a co bylo jejím motivem?

R. Bouzek: Stávající systém byl nastaven na stav před uzavřením dohody se státem o vzájemné finanční odluce, kdy církvím náležela finanční podpora ze státního rozpočtu. Hlavním důvodem, který odstartoval změnu celé ekonomické a účetní architektury, byl přechod na samofinancování církve, který postupně realizujeme. V této souvislosti pro nás bylo nezbytné získat nový systém pro sběr ekonomických dat o toku finančních prostředků a vyhodnocování hospodaření celé diecéze – to byl náš hlavní motiv, abychom věděli, jak máme z hlediska ekonomiky postupovat do budoucna.

Ekonomická data ve stávajícím formátu nebyla použitelná?

R. Broulíková: Z pohledu ekonoma šlo o data v jednoduché struktuře bez další přidané hodnoty, ze kterých jsme nebyli schopni analyzovat data s ohledem na budoucnost. Pro původní ekonomický model byla data dostačující. Přechod na samofinancování je z tohoto pohledu náročnější, ekonomické informace dnes potřebujeme na daleko podrobnější úrovni.

Holdingové řízení

Z jaké představy či vize jste vyšli?

R. Bouzek: Měli jsme jasnou představu celkového mode-

lu ekonomického řízení diecéze, zpracování účetních dat a účetnictví jako takového. Realizace se však neobešla bez významné pomoci kolegyň a kolegů, kteří tuto představu dotvářeli do reálného operativního denního užívání. Částečně jsme se inspirovali u klasických obchodních společností a obcí. Používáme však jiné vyhlášky a standardy upravující vedení účetnictví, proto jsme koncept přizpůsobili pro potřeby veřejně prospěšného poplatníka, kam je církev legislativně zařazena. V podstatě jsme vytvořili unikátní systém tzv. „holdingového ekonomického řízení“, který aktuálně není v rámci neziskových organizací nikde jinde uplatňován.

R. Broulíková: Jednotlivé farnosti, samotné biskupství a další subjekty v diecézi v tomto modelu představují „dceřiné společnosti“, od kterých získáváme data pro rozhodování na úrovni celé diecéze.

Narazili jste při zavádění této nové architektury na nějaká specifika?

R. Bouzek: Důležité bylo najít partnera, který nám dodá nástroj pro praktickou realizaci naší vize v účetním programu. To bylo klíčem k úspěchu. Po zhruba ročním testování prvního takového nástroje jsme nebyli schopni získávat účetní data ve struktuře, jakou bychom potřebovali. Tehdy jsme v polovině roku i účetního období podstoupili významné riziko, změnili partnera a začali používat i jiný účetní program. Tuto změnu ekonomický tým zvládl bez významných problémů a za to jim patří velký dík!

E. Tlačilová: Současně jsme uzavírali předchozí rok a připravili přechod na nový účetní systém od poloviny roku, se zcela jinou strukturou dat a jejich získávání. Určitý objem dat z první poloviny roku jsme museli ručně zavést do nového systému. Jednalo se o tisíce záznamů...

S účetními daty nyní tedy můžete dále pracovat?

R. Bouzek: Účetní data nám dnes slouží jako podklad pro ekonomiku a dlouhodobé finanční řízení diecéze. Účetní systém je nástroj. Čím je podrobnější, tím máme lepší možnosti pro dlouhodobé ekonomické a strategické řízení diecéze.

E. Tlačilová: Pro konkrétní představu – když budeme potřebovat určitá data za celou diecézi či konkrétní farnost, budeme je mít k dispozici.

R. Bouzek: Hovoříme o třech úrovních ekonomického řízení, které se snažíme dodržet:

1. ekonomické vedení – říká nám, jaká vstupní data potřebujeme a jakou mají mít strukturu;
2. zadání dat do účetního programu, jeho obsluha a vytváření výstupních dat;
3. analýza těchto dat pro strategické ekonomické řízení diecéze.

Dnes účtujeme on-line, tzn., v daný den zaúčtujeme všechny konkrétní účetní položky a vidíme aktuální stav celého účetnictví.

Vlastními silami

Jak proběhlo vlastní nastavení účetního programu?

R. Bouzek: U účetní jednotky naší velikosti to nebylo jed-

noduché. Nevyužili jsme plně nabídky partnera a dodavatele ohledně zajištění implementace softwaru a naprostou většinu činností spojených s touto implementací jsme provedli vlastními silami. Vytvořili jsme vlastní interní tým, čímž došlo k významné finanční úspoře. Dodavatel programu se nechal v dobrém slyšet, že se s takovýmto ojedinělým přístupem přechodu účetnictví na nový systém ještě nikdy nesetkal...

Danica Fleischerová, vedoucí týmu dodavatele programu: Implementace informačního systému ve firmě je vždy velmi složitý a náročný proces. Jedním z důležitých faktorů jsou klíčoví uživatelé na straně zákazníka, kteří mají zásadní vliv na průběh a dopad celé implementace. V případě implementace v českobudějovickém biskupství právě klíčoví uživatelé zásadně ovlivnili jak průběh implementace, tak i přechod do ostrého provozu. Díky jejich odborné znalosti, ochotě, pracovitosti a chuti vše dotáhnout byl tento projekt bezproblémový.

V jaké fázi se nyní nacházíme?

R. Broulíková: Jedním slovem fungujeme! Získáváme potřebná data a nastavili jsme strukturu účetních dat pro naše farnosti a námi zřízené obchodní společnosti. Postupně školuje naše účetní a také povzbuzujeme, protože změny jsou často přijímány s obavami. Změnu jsme si mohli dovolit právě díky motivovanému a zkušenému týmu, který se na tomto projektu podílel.

Hospodaříme z úrovně diecéze

R. Bouzek: V poslední fázi chceme vytvořit přehled o hospodaření celé diecéze a mít o něm ucelený obrázek, ne pouze informace o hospodaření dílčích jednotek. Naše diecéze má majetek rozprostřený v jednotlivých farnostech, je zde proto vysoká vzájemná závislost farností a biskupství. Z tohoto důvodu nebudujeme ekonomické řízení na úrovni farnosti či biskupství, ale na úrovni diecéze. Ta sama o sobě není oficiálním subjektem. Vytvořili jsme proto jakousi virtuální účetní jednotku – diecézi, která pracuje s daty z farností i biskupství, které zde představuje jeden ze subjektů a musí se chovat stejně hospodárně. V tom je naše inovace – správa ekonomických dat na úrovni, která všechny dílčí jednotky zastřešuje.

Znamená to, že také zasahujete do hospodaření jednotlivých farností?

R. Bouzek: Do účetnictví a ekonomických práv nezasahujeme a neovlivňujeme ho. Farnostem a dalším ekonomickým jednotkám pouze poskytujeme službu vedení účetnictví. Jednotlivé účetní jednotky jsou nezávislé. Rozhodování uvnitř farností neovlivňujeme a veškerá práva mají v tomto ohledu jejich administrátoři. Cílem celého projektu je získat věrný a poctivý obraz o hospodaření celé diecéze. Velikou výhodou pro každou farnost je, že sama získává nezávislé informace o vlastním hospodaření.

R. Broulíková: V praktické rovině se jedná o stejné účetní postupy, jako má biskupství (účetový rozvrh, struktura účetních dat atd.) pro snazší konsolidaci. Aktuálně tyto postupy realizujeme na úrovni všech farností.

Pozitivní vedení

Hovořili jste o motivovaném týmu. Jakým způsobem pracujete s kolegy?

R. Bouzek: Pro úspěch takových změn je nutné uplatňovat zásady managementu. Sám se mu věnuji celý svůj pracovní život a i v rámci našeho ekonomického útvaru se proto snažím o jeho uplatnění. Stavíme především na týmové práci a tzv. „pozitivním vedení“ – moderním způsobu vedení lidí tak, aby se cítili spokojení a motivovaní pro svoji práci, aby z ní cítili radost a cítili také zájem a podporu.

Jak se to projevilo v tomto konkrétním projektu?

R. Bouzek: Pokud chcete, aby se lidé do zamýšlených změn zapojili a ztotožnili se s vašimi představami, musí být zahrnuti také do rozhodovacích procesů. Musí dostat možnost vyjádřit svůj názor k dané věci. Už v prvotní fázi budování nového účetního systému probíhala komunikace mezi všemi dotčenými subjekty a lidmi, aby již od počátku byli seznámeni s naším cílem a vlastní realizací. V souvislosti s procesním řízením projektu jsme kreslili grafy a organigramy a ze společné práce vzešly podněty, které jsme zahrnuli do realizace celé změny.

V případě účetních, a zde se jich musím zastat, se pak nejedná pouze o vedení samotného účetnictví mnoha desítek farností, ale i o další pomocné agendy ve farnostech, které musí spravovat samostatně. Patří sem např. i komunikace s nájemníky, pachtýři a dodavateli, která vyplňuje množství jejich času.

Co dalšího můžete pozitivně vyzdvihnout?

R. Bouzek: Potěšilo mě, že se neobjevil žádný výrazný tlak proti změnám a nesouhlas se zaváděním nového systému. V takovém případě je samozřejmě určitá nejistota a obavy, které jsme zaznamenali při společných setkáních. Nebylo to však o nesouhlasu se změnou. Celý projekt je živým organismem, který se bude i dále vyvíjet. Naštěstí vše funguje, jak má a řešíme jen drobné úpravy. Pro takovou změnu byla nutná podpora vedení diecéze, za kterou velmi děkujeme. Zároveň bychom chtěli poděkovat i všem administrátorům farností za jejich vstřícnost, pochopení a součinnost při realizaci tohoto projektu. Pracovali jsme na základě osobních vazeb a důvěry.

R. Broulíková: O reakce a podněty především z pohledu uživatele jsme žádali vikariátní účetní a na základě jejich připomínek jsme přizpůsobili systém jejich požadavkům. Často jsem se setkávala s názorem: „takhle to nepůjde“ a nakonec jsme se všichni shodli, že „to jde“...

Management pro úspěch

Přehledné a funkční účetnictví však není jediným přínosem nového systému...

R. Bouzek: Je to tak. Od této chvíle začínáme evidovat celý majetek, což jsme do současnosti formou programu neuměli. Získaná data o majetku formou databáze pak mohou sloužit jako rychlý a pohodlný zdroj informací pro práci ostatních kolegů, např. památkářů či správu a údržbu majetku.

Inzerce

11. května

Light4You
hudba, chvála, Slovo
děkanský kostel Proměnění
Páně na hoře Tábor
11. květen 19:00 - 23:00
chválová hudba: LightHouse

Eucharistie s žehnáním a vysláním misionářů
kostel Nanebevzetí P. Marie
Tábor - Klokoty
12. květen 10:00
Hlavní celebrant:
o. biskup Pavel Posád

12. května

koncert Chrámového sboru farností Tábor a Klokoty
kostel Nanebevzetí P. Marie
Tábor - Klokoty
12. květen 17:00

12. května

Kurz víry
poutní dům Emauzy na Klokotech
od pondělí 13. května do soboty
18. května vždy v 18:00

13. - 18. května

Divadelní představení Divadla Vítů Marčíka
kostel Nanebevzetí P. Marie
Tábor - Klokoty
15. květen 17:00

15. května

Pouť ke sv. Evženovi de Mazenod („Oblátská pouť“)
kostel Nanebevzetí P. Marie
Tábor - Klokoty a poutní dům Emauzy
18. květen program od 9:30

18. května

18. května

Light4You speciál
kostel Nanebevzetí P. Marie
Tábor - Klokoty
18. květen 14:30

19. května

Eucharistie se zakončením festivalu víry a vysláním
kostel Nanebevzetí P. Marie Tábor - Klokoty
19. květen 10:00

R. Broulíková: V tomto okamžiku již takto evidujeme v rámci biskupství veškerý dlouhodobý majetek (pozemky, budovy, umělecké předměty, atd.). Postupně se přidávají i všechny farnosti. Tento systém tak zcela nahradí klasické papírové majetkové karty.

R. Bouzek: K efektivnímu budoucímu nakládání s tímto majetkem nám poslouží právě účetní data v jejich nové struktuře. Hovoříme o manažerském účetnictví, kdy současně využíváme nástroje jako je výkaz zisku a ztráty, rozvaha a vytváříme nové např. přehled o peněžních tocích (cash flow), které společně podávají přehled o skutečném stavu hospodaření.

Jaké jsou ohlasy z partnerských diecézí?

R. Bouzek: Při komunikaci s analytickou skupinou v rámci České biskupské konference jsme získali vysokou míru podpory, pochopení a ujištění, že zvolená cesta je správná. Potřebná data jsme schopni získávat ve stejné kvalitě jako je tomu u velkých obchodních společností. Analytická skupina ČBK je tým profesionálních externích poradců, kteří vyžadují určitou kvalitu, ale také rychlost. A v tom je další výhoda našeho nového systému.

E. Tlačilová: Svůj podíl zde mají také naše přímé konzultace s vikariátními účetními. V některých diecézích může mít pan farář svůj účetní. To může zpracování souhrnných dat vzhledem k efektivitě a funkčnosti ztížit.

R. Bouzek: Vracíme se tím k důvodu provedených změn. Nutí nás k nim ekonomická situace diecéze, kdy hledáme, jak být ve využívání zdrojů efektivnější. Z hlediska zmíněných procesů dnes fungujeme jako firma, i když podle jiné legislativy a specifik. K takovému přístupu budou postupně nuceny i ostatní diecéze.

Součástí hospodaření diecéze jsou také obchodní společnosti

R. Bouzek: V rámci konsolidace dat je vhodné sledovat také hospodaření našich obchodních společností, které jsou s námi majetkově propojeny. Na tomto s nimi úzce spolupracujeme. Data z těchto subjektů přispívají k celkovému obrazu našeho hospodaření. Zmíněná analytická skupina při ČBK tímto způsobem získává údaje ze všech diecézí a vytváří z nich obraz o hospodaření církve v rámci ČR.

Jsme připraveni na samofinancování?

R. Bouzek: Jde o postupnou změnu přístupu v rovině mentální. Prosadit ji pomůže také postupná generační obměna. Máme mnoho možností a inspiraci jsme čerpali v rozvinutých ekonomikách u rakouských a německých sousedů, zejména např. v ohledu organizační struktury. Na druhou stranu u našich sousedů nedošlo k plné odluce státu a církvi. My budeme potřebovat ještě nějaký čas na postupné změny, které nám přinesou data využitelná pro efektivní a strategické řízení ekonomické činnosti diecéze. Systémově budeme na samofinancování připraveni.

Děkuji za rozhovor.

Red.

POKŘTĚNÍ a poslaní

Papež František vyzývá svou církev, aby se v roce 2019 zamýšlela nad svým povoláním. Nabízíme první z krátkých zamyšlení pro misijní měsíc říjen 2019.

Pokud papež František mluví o misijním poslání církve v dnešním světě, mluví na prvním místě o radosti z našeho osobního setkání s Kristem. Nikdo není vyloučen. Máme odvahu uvěřit? Vyhledávat Pánovu přítomnost ve svém životě?

Papež nás ujišťuje, že nikdo, kdo otevře brány svého srdce, nebude Bohem zklamán! A naše srdce naplněná Boží láskou se bude chtít o tuto zkušenost dělit. O zkušenost vysvobození z hříchu, smutku, vnitřní prázdnoty a osamění... Z tohoto základního vztahu vychází i naše láska a vašeň pro církev a tento svět.

Hana Koukalová

Na cestě s papežem Františkem rokem 2019
s jeho Missio.cz

Radost evangelia naplňuje srdce i celý
život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. EG 1

Tanzanie, Zdravotní středisko lyunga
Středisko pomáhá těhotným ženám a
malým dětem poskytováním základní
lékařské péče.

Pokud chcete podpořit misijní dílo církve, můžete tak
učinit zasláním libovolné částky na účet:
72540444/2700 pod VS 40

Panna Maria – ta, která vlévá naději

Při jedné hodině náboženství se katecheta zeptal: „Kdo z vás mi může říci, kdo je to světec?“ Následovalo jen mlčení. Tu se přihlásila Katka a řekla: „Já to vím. Světec je člověk, skrz kterého svítí slunce!“

Bůh svou láskou prozařuje svět a každému vytváří prostor. Svatý je člověk, ze kterého září Boží světlo. Je to člověk, který je pro druhé světlem. Všichni svatí mají toto světlo od Boha, jako má měsíc světlo od slunce. Vstupujeme do časů májových pobožností a ženou měsíce května je Maria. Ona nám dosvědčuje, že Bůh je ten, který dává životu smysl, dává život „svatozář“.

Maria v evangeliu a na Druhém vatikánském koncilu

Aby se znovu Maria ukázala také v našem životě jako zářivá ikona naší budoucnosti, aby byla vůdkyní na naší cestě víry, musíme se nechat „zavřít“ do evangelia, zabydlet ho tak, jako ona. To se stává každému muži a ženě, kteří ve svém každodenním životě skutečně věří.

V evangeliu nacházíme pouhých 152 veršů, kde jsou zachycena slova, která řekla Panna Maria nebo slova o ní. V jednotlivých evangeliích je Maria přítomna následovně: U Marka zcela mlčí, Matouš zmiňuje pouze několik jejích slov, spíše je u Matouše ve stínu spravedlivého Josefa. Lukáš svým perem něžnosti, a tím že je přítelem chudých, opomíjených, a tedy i žen, vykresluje ve svém evangeliu krásný obraz Matky Boží. A u Jana se Maria stává univerzální ženou a matkou.

Druhý Vatikánský koncil se zabývá Pannou Marií a přináší nové aspekty pohledu na ni. To podtrhlo důležité prohlášení koncilu, které je rozhodující pro novou mariologii: „*Pravá úcta spočívá v následování Mariiných lidských a evangelních ctností. Její úděl je i náš úděl*“ (8. kap. Lumen gentium).

Pravá mariánská úcta znamená být jako ona: stávat se lidmi přijímajícími zvěstování, lidmi „těhotnými“ Bohem, skrytými, ale neúnavnými služebníky království, kteří pečují o Boha jako o bezbranné dítě mezi námi podobně jako ona a Josef při nočním útěku; kteří pečují o lidskou radost a slavení jako v Galilejské Káni; kteří setrvávají u nekonečných křížů, kde je Kristus dosud křížován ve svých bratřích a sestrách, nespravedlivě odsouzených, ztroskotancích na moři, obětech.

Znamená to být poutníky víry jako ona, učitelka žasnutí a otázk, která uchovávala v srdci, rozvažovala a střežila slova a události, anděly, pastýře, jesle, útěky, a to stále v hledání červené nitě, že jednoho dne všechno bude uspořádáno do jednoho celku a osvětleno.

Panna Maria je zde...

Na sklonku svého života, tři roky před smrtí, v říjnu roku 1885

Pieta, kostel sv. Vojtěcha v Č. Budějovicích

byl Don Bosko pozván do Nizzy Monferrato na oblécku a skládání slibů Dcer Panny Marie Pomocnice. Přijel ve špatném zdravotním stavu, takže byl schopen podat svaté přijímání jen několika sestrám. Při oblécku a při skládání slibů jen přihlížel z křesla. Silně si přál aspoň krátce promluvit. Bohužel, bylo mu málo rozumět a tak don Bonetti stojící vedle něho opakoval hlasitě jeho slova.

„*Přáli jste si, abych vám také něco řekl. Kdybych mohl mluvit, rád bych vám sdělil mnoho z toho, co mi leží na srdci. Jsem už starý, na konci života, samy to vidíte. Rád bych vás ujistil aspoň tím, že Panna Maria vás má velice ráda a chce vám hodně pomáhat. Nezapomínejte, že je tady mezi vámi...*“

Don Bonetti nahlas tlumočil: „*Don Bosko vám chce říci, že Panna Maria je vaše matka, která vás pozoruje a chrání.*“

„*Ne. Ne*“, zaprotestoval. „*Říkám vám, že Panna Maria je přímo zde, v tomto domě, a je s vámi spokojena...*“

Don Bonetti tlumočil: „*Don Bosko vám říká, že Panna Maria bude s vámi spokojena, jestli budete hodné.*“

Don Bosko v tu chvíli sebral všechny svoje síly, rozepjal ruce a řekl: „*Tohle jsem neřekl. Chtěl jsem říci, že Panna Maria je opravdu zde, tady mezi vámi! Panna Maria prochází tímto domem a chrání ho svým pláštěm.*“

Také v mém životě mě Panna Maria doprovází výrazným způsobem. Už při křtu jedno z mých křestních jmen bylo právě Maria. Dostal jsem ho po své křestní kmotře. Mou rodnou farností je farnost Panny Marie Nanebevzaté na Starém Brně. V tomto chrámě, později prohlášeném papežem sv. Janem Pavlem II. za baziliku minor, je na hlavním oltáři milostný obraz Panny Marie tzv. svatotomské. To je z toho důvodu, že tam byl tento milostný obraz, společně se stříbrným hlavním oltářem a tzv. Menorou (sedmiramenný bronzový svícen) přemístěn z kostela sv. Tomáše, za Josefa II., kdy se augustiniáni stěhovali na Staré Brno, do bývalého kláštera cisterciáků. Obraz je Palladiem města Brna, mnoho poutníků přicházelo a stále přichází na toto místo vyprosit si pomoc Panny Marie. Ochránkyní města Brna je nazývána zvláště z dob neúspěšného obléhání města Brna švédskými vojsky v roce 1645, a také ochranou před několika morovými ranami v průběhu 18. století.

Měli jsme v této farnosti krásné a silné společenství ministrantů, a tak vzpomínám, jak jsme se často modlivali před tímto

milostným obrazem. Vrcholem našeho roku ve farnosti byla pouť Panny Marie Nanebevzaté, která se slavila 15. srpna. Této slavnosti předcházela příprava v podobě tzv. tridua, tři dny před slavností mši svatou a homilii pronášeli pozvaní kněží – hosté. Dalším místem, spojeným s Pannou Marií je kaplička Panny Marie Pomocné na vršku nad Brnem-Lišní z mého minulého působistě. Vnímám a stále vnímám ve svém dosavadním životě Pannu Marii, jako tu, která je mateřsky přítomna na mé životní cestě. Je pro mě příkladem a obracím se na ni, jako na tu, která „uvěřila, pomáhá a vlévá naději“.

Papež František v Turíně

Vzpomínám, jak papež František v Turíně při oslavách 100 let od narození Dona Boska říkal shromážděným salesiánům a mladým lidem: „Don Bosko se za Pannu Marii nikdy nestyděl, protože se nikdy nestyděl za svoji maminku. Také dnes existují lidé, kteří se za Matku Boží možná nestydí, ale nemluví o ní s takovou láskou jako Don Bosko. Pro něj byla Matka Boží první láskou. Důvěřoval Bohu skrze modlitbu k Boží Matce“.

Pane, náš Bože, tys ustanovil Pannu Marii Matkou a Pomocnicí křesťanů; na její přímělu uděl církvi sílu svého Ducha, aby moudrostí a láskou překonávala všechny zkoušky a měla již nyní účast na vítězství Krista, tvého Syna (vstupní modlitba ze slavnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů, slavené 24. května).

P. Josef Mendel, SDB

Inzerce

1. ČERVEN 2019 - SOBOTA
14.00-19.00

**MISIJNÍ POUŤ
KLOKOTY**

**DIVADLO VÍTI MARČÍKA ML. /
MISIJNÍ KAVÁRNA /
PUTOVÁNÍ PO MISIJNÍCH
STANOVIŠTÍCH /
MŠE SV. /
BĚH PRO UGANDU**

missio

K

OMI
misionář
oblátů

Jihočeský kraj

tábor

Otec biskup Pavel Posád požehnal nový oltář v kostele sv. Ondřeje v Hlavočicích.

Shromáždili se kolem nového oltáře

Světící biskup Pavel Posád 10. dubna slavnostně požehnal oltář a další liturgické předměty ve farním kostele sv. Ondřeje v Hlavočicích. Liturgii slavil s P. Tomášem Hajdou a kandidátem trvalého jáhenství Janem Novákem.

V letech 2016–2017 byla provedena výměna kostelních lavic, v roce 2018 pak došlo k obměně zpořádky, podlahy v sakristii a podesty pod oltářem. Poslední změny čekali oltář, sedes - křeslo pro duchovního, ambon - podstavec určený ke čtení liturgických knih a kázání a o svícen pro paškal. „K tomu bylo potřebné získat souhlas liturgické komise českobudějovické diecéze, neboť se jedná o nejvýznamnější liturgické vybavení kostela. Ten byl získán od diecézního biskupa Vlastimila Kročila v lednu letošního roku. Práce na liturgických předmětech byly dokončeny a předány hlavočické farnosti 7. dubna“, uvedl otec Tomáš Hajda, administrátor farnosti ex-currendo. A dodal, že veškeré práce realizoval mistr truhlář František Voborský z Vlastiboře.

I menší farnosti a kostelíky mohou prožívat velkou událost

Pro společenství věřících je podle biskupa Pavla Posáda celý liturgický prostor nesmírně důležitým. A proto je posvěcení jednotlivých předmětů vzácnou příležitostí, zamyslet se nad obsahem, který v sobě tato místa skrývají. „Sedes je důležitým místem, odkud kněz předsedá ve jménu Krista celé liturgii. Ambon je místo pro hlásání Božího slova při liturgii a na oltáři se zpřítomňuje Kristova nejsvětější kalvárská oběť, která je památkou na Poslední večeři Ježíše s apoštoly v Jeruzalémě, při které Ježíš předem prožil – anticipoval svou oběť na kříži. Věřím, že tato událost je na vrcholu postní doby před velikonočními velikým povzbuzením pro celé farní společenství“, řekl shromážděným věřícím otec biskup Pavel Posád.

Kostel sv. Ondřeje je původně gotická stavba. Nejstarší částí chrámu je presbytář pocházející ze začátku 14. století. V polovině 18. století byla přistavena hlavní loď kostela. Součástí kostela je věž. Ta původní shořela po zásahu blesku ve 2. polovině 19. století a byla vystavěna nová. Jeden z kostelních zvonů byl za 1. světové války zabaven pro válečné účely.

Red.

Jihočeské kostelíky XII.

Od památného místa – Mohyly Jakuba Jana Ryby – se při zpáteční cestě přes Rožmitál vydáváme „zadem“ k Březnici. Projíždíme obcí **Bezděkov** s malou kapličkou, která má dnes asi 150 obyvatel, první zmínka pochází z roku 1560. Dále pokračujeme na **Vševily**, kde rovněž nacházíme malou kapličkou, první zmínka pochází z roku 1349, dnes zde žije asi 120 obyvatel. Před obcí Volenice pak odbočujeme na **Pročevily**. Pozor, na zdejších místních komunikacích a křižovatkách to není zase až tak jednoduché.

Pročevily – kostel sv. Barbory

Z dálky nás již ale zcela neomylně vede kóta 595. Kdo by to čekal, v tak zastrčené krajině! Odbočkou do kopce v polích a poté prudkým nájezdem se dostáváme ke zdejší perle – **kostelu sv. Barbory**. Původně zde bývala jen malá kaple z roku 1684 postavená březnickými jezuiti, ke které byly v roce 1730 přistavěny ambity. Stala se tak kostelem a získala oblibu mnoha poutníků nejen z blízkého okolí. Je barokní centrálou z roku 1650, katalogově filiálním kostelem nedalekých Bubovic. Uvnitř se nachází dva oltáře – jeden věnovaný panně a mučednici sv. Barboře a druhý sv. Maří Magdaleně. Dosud se zde v daném termínu koná poutní bohoslužba. Mezi dřívější vybavení patřila také stříbrná monstrance, ciborium, kadidelnice a zlatem vyšívaný ornát. Žel, tento chrám Boží byl v minulé době několikrát vykraden...

Bubovice

První zmínka o obci pochází z roku 1350, obcí protéká Bubovický potok. Obec vždy patřila k panství březnickému, až do přenesení fary do Březnice, kde byla v roce 1773 zrušena jezuitská kolej. Je jistou anomálií, že obec spadá pod OÚ Volenice, který právě zde má sídlo v budově původní obecné školy.

Kostel sv. Václava je připomínán již ve 14. století, což nevyklučuje, že pochází z doby ještě dávnější. Původně byl gotický, později barokní, v roce 1907 přestavěn novogoticky. Při poslední rekonstrukci zde byly objeveny vzácné malby, byl vrácen původní oltář. Vznik plebanie od r. 1361, matriky vede-

Bubovice – kostel sv. Václava

ny od r. 1788, konsekrace po přestavbě roku 1626, zcela obnoven v letech 1662–1721. Dnes zde žije přes 200 obyvatel.

Tímto zastavením se evidentně nacházíme v březnické lokalitě. **Městu Březnici** byla již věnována kapitola dříve, přesto na severním okraji diecéze ještě setrváváme a splácíme malý informační dluh. Vznik farnosti datován rokem 1788, děkanství od r. 1894, matriky od r. 1639. V prostoru hřbitova se nachází raně barokní **kostel sv. Rocha** z let 1643–49. Právě zde je pohřben **P. Jan Skřivan** (nar. 1908), který působil v nedalekých Mirovicích. Tam byl zatčen a s mnoha dalšími internován v Želivi (1950–52). V roce 1958 mu byl odňat státní souhlas, v roce 1966 byl uvolněn z českobudějovické diecéze. Později působil v Karlových Varech, zemřel 20. září 1984.

Na hřbitově najdeme mnoho krásných pomníků a náhrobků věnovaných místním významným osobnostem.

Opouštíme Březnici se vzkazem sv. Ignáce z Loyoly, kterému je zasvěcen zdejší farní kostel (spolu se sv. Františkem) – „Vše pro slávu Boží“.

Březnice – kostel sv. Rocha

Dobrá Voda

S pojmem „dobrá voda“ se dnes setkáváme pomalu na každém kroku. Pokud jde o název obce, pak se budeme zcela zbytečně dohadovat, která z nich je známější. Dobrá Voda u Č. Budějovic, Harmanic, na Vysočině nebo někde jinde. V rejstříku jich napočítáte skoro dvacítku. My ale vyjíždíme z Březnice a ta naše se nachází jen pár kilometrů odtud. Přímo pod vrchem Stražiště, na levém břehu říčky

Dobrá Voda – kostel sv. Maří Magdaleny

Skalice (do Březnice teče jako Vlčava od Rožmitálu, kde začíná jako Kotelský potok). Právě u tohoto toku lze ještě najít zbytky **Švédského mostu**, kamenného obloukovitého můstku z počátku 18. století, který postavili Švédové, ale na kterém nejen doba, ale i ničivá povodňová voda vykonala dílo zkázy. Nedaleko u lesa se nachází socha sv. Františka z roku 1798 (nejspíše sv. Františka z Assisi). Dnes v obci žije necelá stovka obyvatel, je protnuta železniční tratí č. 200 (Zdice–Protivín), která byla postavena za císaře pána. Ten sem nikdy nezavítal, i když v 19. st. zde bývaly proslulé lázně. Voda obsahující síru a sanytr se ručně přečerpávala z nedalekého pramene pod kaplí. Později se lázně změnila na školní internát, následně kasárna. V době nedávno minulé sloužila pro jednotku Hradní stráže, hochy v modrých uniformách. Jsou zde osazeny pamětní desky organizátorů sokolského hnutí Miroslava Tyrše a Jana Podlipného. V blízkém okolí se nachází vojenské bunkry z doby 2. sv. války. Je vidět, že vojsku se zde dařilo za každé doby (následně zmínka o kostelíku Stražiště).

Kaple sv. Maří Magdaleny

Nachází se přímo pod náspem (*pešunkem*) zmíněné železniční tratě. Osmiboká barokní svatyně postavená roku 1642 nad léčivým pramenem. Iniciátorem byl tehdejší držitel panství březnického, Přibík Jeníšek z Újezda, královský prokurátor, nejvyšší písař zemský. Dnes bezesporu nejcennější zdejší sakrální památka, která byla opravena v letech 1992–97. V rámečku na dveřích poděkování všem zainteresovaným institucím a dárcům. Stavbou tratě (1874) kaple značně utrpěla, klenba se propadla, po opravě bylo krytí šindelem nahrazeno plechem.

Hrochův Hrádek

Hrochův Hrádek

Dnes již zřícenina se zbytkem obvodových zdí. Původně gotická věžovitá tvrz, dřívější hradíště. Nachází se vpravo na návrší hned za viaduktem železniční tratě, při výjezdu směr Svojšice.

Přestože do Brdských lesů (Vojenský újezd již z části zpřístupněn) je to ještě několik desítek kilometrů, tak i zdejší krajina je plná lesů, rybníků a vesniček. Jen si musíte umět vymodlit právě to potřebné počasíčko. Ale nezapomínejte, když to nevyjde dnes, tak třeba příště. Cesty jsou pořád spleť a záležitosti, jen kudy pojedete.

Tušovičky – se zvoničkou na návsi. **Tušovice** – také se zvoničkou, dle informací OÚ první písemná zmínka pochází z roku 1359. **Nestrašovice** – také nová zvonička. Nejen jako varování při nebezpečí, ale také ke zvonění „Anděl Páně“ nebo večerní „Ave“. Jak bylo uvedeno v Březnici – Vše pro slávu Boží!

Starosedlský Hrádek

Původně ves Staré Sedlo z roku 1376, v 16. st. přejmenována. V 15. st. zde vznikla pozdně gotická tvrz, v 17. st. přestavěna na renezanční zámek v dnešní podobě. Do roku 1773 užívali jezuité z Březnice jako letní sídlo (koupili r. 1665). Po nich se stali majiteli Schwarzenbergové s vlastnictvím až do roku 1948. Poté využíván jako škola, později JZD s odpovídající devastací. Dnes soukromý objekt, po revitalizaci sloužící jako luxusní hotel. Součástí je původní kaple se zasvěcením Nejsvětější Trojici (*další údaje se nepodařilo zjistit, jako přifařená obec pod Tochovice*).

Svojšice

První zmínka o obci pochází z roku 1012. Od roku 1310 patřila k Tochovicím, od roku 1615 k Březnici. Dnes zde žije přes sto obyvatel, sídlo OÚ. V centru kaplička z roku 1906, zasvěcená sv. Václavu, kde před několika roky obětoval poutní slavnostní

Svojšice – kostel sv. Václava

bohoslužbu otec biskup Mons. Pavel Posád. Jelikož se zde a v nedalekých Kleticích slavila pouť vždy jako v Boješicích, tak se teď zde slaví dvakrát. Před kaplí byla při příležitosti oslav tisíciletého výročí instalována pamětní deska. Při této příležitosti obec získala symboly – znak a vlajku. Velice aktivní je zde Sbor dobrovolných hasičů a Myslivecké sdružení.

A jsme u cíle této části dnešního putování. *Zítرا budeme pokračovat.*

František Růžička / Foto: František Růžička

Zkušenost
nového života
a míru

Přečtěme si v evangeliu sv. Jana 20,21:

**„Pokořte se! Jako Otec
poslal mne, tak i já posílám
vás.“**

VZKŘÍŠENÝ JEŽÍŠ NÁM
NAVRHUJE, ABYCHOM SPOLU
S NÍM ZAŽILI NOVÝ ŽIVOT
POKOJE A SDÍLELI JEJ
S OSTATNÍMI.

POSÍLÁ NÁS, ABYCHOM SVĚDČILI
O SVÉM SETKÁNÍ S NÍM,
ABYCHOM „VYŠLI“ ZE SEBE,
ZE SVÉ KŘEHKÉ JISTOTY
A ZE SVÝCH HRANIC, ABYCHOM
DO ČASU A PROSTORU ROZŠÍŘILI
TOTÉŽ POSLÁNÍ, OBDRŽENÉ OD
OTCE: HLÁSAT, ŽE BŮH JE LÁSKA.

„DNES JIŽ NESTAČÍ SLOVA.“

Hlásání evangelia bude účinné,
když bude podloženo svědectvím
života, jako tomu bylo u **prvních
křesťanů**, kteří mohli říci:
**„Zvěstujeme vám, co jsme
slyšeli, vlastnímá očima
viděli...“** (1); bude účinné, když
i o nás bude možné říci to, co
o nich: **„Podívejte, jak se milují,
jsou připraveni jeden za druhého
zemřít.“** (2)

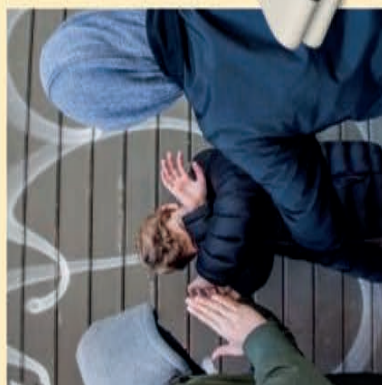
**BUDE ÚČINNÉ, KDYŽ BUDEME
USKUTEČŇOVAT LÁSKU TÍM, ŽE
BUDEME DAVAT, ODPOVÍDAT
NA POTŘEBY TOHO, KDO JE
V NOUZI, POSKYTOVAT JÍDLO,
ŠATY A BYDLENÍ TOMU, KDO JE
NEMÁ, PŘÁTELSTVÍ TOMU, KDO
JE SÁM NEBO ZOUFALÝ,
A PODEPŘEME TOHO, KDO
PROŽIVÁ NĚJAKOU BOLEST.**

Když budeme takto žít,
poskytneme světu svědectví
o Ježíšově přítlačivosti. Staneme
se druhým Kristem a jeho dílo
bude pokračovat také díky
našemu přispění.“ (3)

Chiara Lubichová

- 1 Srov. 1 Jan 1,1.
- 2 Tertulian, Apologeticum, 39,7.
- 3 Ch. Lubichová, Slovo života na
květen 2005.

Zkušenosti ze světa:

Na stránkách novin jsme
viděli samé negativní zprávy.
To nás vedlo k myšlence, že
předložíme všem sdělovacím
prostředkům v našem
regionu následující výzvu:
**DEN VĚNOVANÝ BÍLÉ
KRONICE, ABY BYLO VIDĚT
NA PRVNÍCH STRÁNKÁCH
TAKÉ VŠECHNO TO PĚKNÉ,
KTERÉ TU JE.**

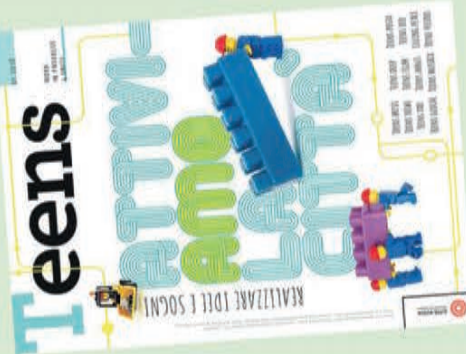
V dopise, který podepsalo 376 žáků a učitelů ze dvou škol, jsme
vysvětlovali, že kdyby se dal prostor bílé kronice, navrátilo by to
lidem naději, že může existovat lepší svět, a stimulovalo by to
jejich chuť pracovat s optimismem pro dobro všech. Mnoho novin
nám věnovalo hodně prostoru.

**JEDNA NOVINÁŘKA NAPSALA: „TEN DEN BUDE TOUTO NEJVĚŠTŠÍ
ZPRÁVOU TO, KOLIK MILIÓNŮ LIDÍ SE USMÁLO, DOSÁHLO
NĚJAKÉHO CÍLE NEBO POMOHOLO NĚKOMU ŽÍT.“
A NĚKDO JINÝ: „BÍLÁ KRONIKA ZAČÍNÁ LIDMI, JAKO JSTE VY,
KTERÍ VĚŘÍ, ŽE DOBRO VŽDY ZVÍTĚZÍ, I KDYŽ NEDEJÁ HLUK.“**

Jeden ředitel nás pozval, abychom si přečetli jeho noviny a poslali
mu naše komentáře a poznámky. Každým rokem, v takzvaný
„den tisku“, podle toho, kdy se domluvíme, jeho noviny věnují
jednu stranu našim návrhům. (M. C., A., P. – Švýcarsko)

V akci

**Poukázat
na to
pozitivní**

Časopis „Teens“ chce předklá-
dat mnoho dobrých zpráv –
„good news“ – o tom, co
ve světě dělají chlapci a děvča-
ta naší věkové skupiny, nebo
o tom, co se dělá v náš
prospěch.

**Chcete patřit do mezinárodní
redakce?**

Napiš:

centro.rpu@focolare.org

Zpracovalo Centrum
Mladých pro jednotu

Pomáhat tomu, kdo trpí

„Pokoř vám!
Jako otec poslal mne,
tak i já posílám vás.“
(Jan 20,21)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Po ježíšově smrti se jeho učedníci
zavřeli společně v jednom domě,
protože měli strach.

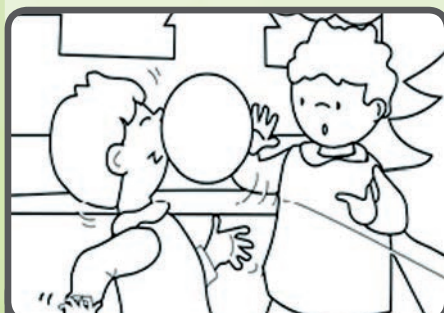
Večer se jim zjevil Ježíš. Na jeho těle
byly vidět známky po utrpení. Pozdra-
vil je a řekl: „pokoř vám! Apoštolům se
znovu vrátila radost.“

Pak jim svěřil úkol přinášet do světa
novinu evangelia. Než od nich odešel,
dechl na ně a řekl jim: „přijměte du-
cha svatého.“ (Srov. Jan 20,19–23)

Lukáš ze spojených států vypráví:
během přestávky ve škole jsme si hráli
s míčem.

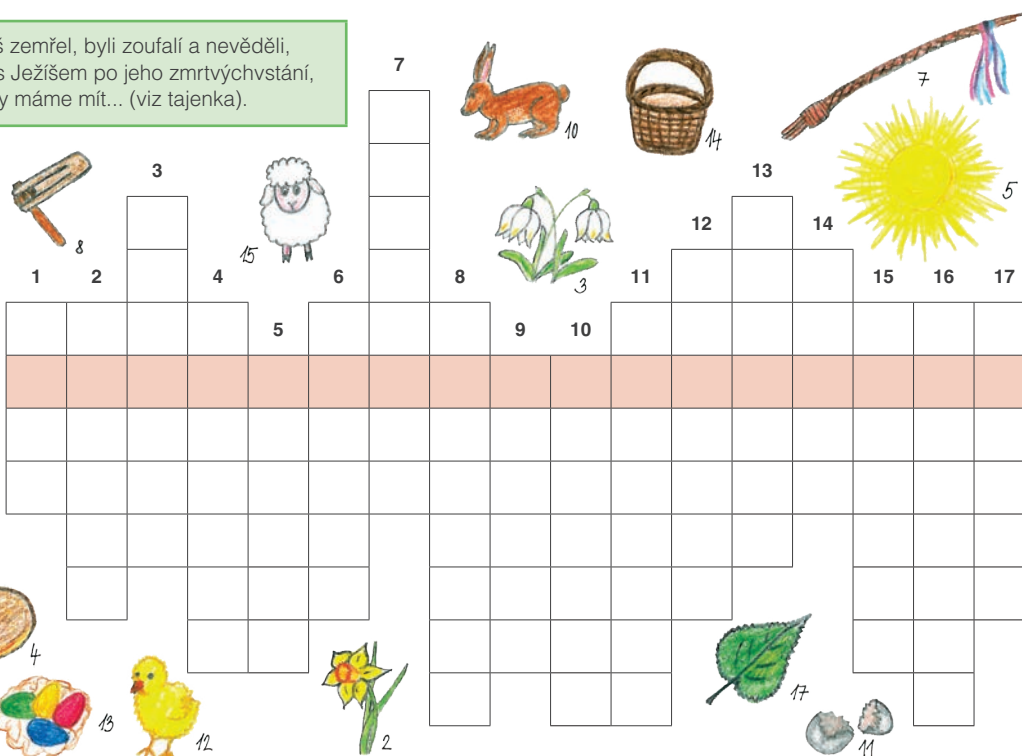
Jeden můj kamarád dostal silnou ránu
míčem.

I když jsem musel přestat hrát,
věnoval jsem se mu a doprovodil
jsem ho na ošetřovnu.

Když učedníci viděli, že Ježíš zemřel, byli zoufalí a nevěděli,
co dělat. Ale když se setkali s Ježíšem po jeho zmrtvýchvstání,
jejich život se změnil. Také my máme mít... (viz tajenka).

Po vyluštění tajenky nám
jí zašlete na adresu:
katechetky@dicb.cz a
nezapomeňte napsat
vaši celou adresu. Ze
správných odpovědí vy-
losujeme opět tři výherce.
Za minulý měsíc to jsou:
**Lucie Marková, Hana
Nocarová a Kryštof La-
hodný. Gratulujeme!**

Řady řádů a jak se v tom vyznat? (2.)

Nabízíme pokračování přehledu řádů a kongregací působících v Česku podle jejich zaměření a poslání.

Školské řády a kongregace

Hlavním posláním školských řádů je zakládání školek, škol a vzdělávacích institucí. Věnují se primárně mládeži a provozují také domovy mládeže.

- **Piaristé** patří do Řádu zbožných škol a zaměřují se na zřizování a správu škol, výuku, pastorační, výchovu dětí a misijní činnost. Řád založil **sv. Josef Kalasanský** v 16. století.
- **Jezuité**, nebo-li Tovaryšstvo Ježíšovo, je jedním z největších a nejvýznamnějších řeholních řádů římskokatolické církve, založeným **sv. Ignácem z Loyoly** v 16. století. Jeho činnost se soustřeďuje zejména na pastorační a misijní činnost a na oblast vědy a vzdělávání.
- **Salesiáni Dona Boska** jsou spolu s premonstráty nejpočetnější a nejvíce zastoupenou kongregací v ČR, působí v ní 18% všech mužských řeholníků v naší zemi. Kongregaci založil italský kněz **sv. Jan Bosco** v roce 1859 a za heslo si zvolil slova „Dej mi duše, ostatní si vezmi“. Salesiáni se primárně věnují výchově mládeže a misiím.
- **Voršílky (uršulinky)** je společenství založené v 16. století **Andělou Mericiovou** a zaměřuje se na pastorační, evangelizaci a výchovu mládeže.
- **Anglické panny** jsou nejstarší ženskou řeholní kongregací založenou Angličankou **Mary Wardovou** v 17. století a jejich hlavním posláním je výchova ve školách a péče o potřebné v domovech důchodců a v nemocnicích.
- **Petrini** patří do Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti, která byla založena v roce 1888 českobudějovickým knězem **Václavem K. Petrem** a jsou jedním z mála původně českých řádů nebo kongregací. Zabývají se kněžským působením a výchovou chlapecké mládeže.
- **Petrinky** jsou sestry Kongregace sester Nejsvětější Svátosti a vyznačují se úctou k Nejsvětější Svátosti (každá sestra koná denně půlhodinovou adoraci), výchovu a vyučováním dívek a dívčí mládeže, péčí o nemocné a staré občany a zhotovováním bohoslužebných rouch. Kongregace byla založena v 19. století **Marií Magdalénou Šebestovou** v Českých Budějovicích.
- **Eucharistiáni**, plným názvem Kongregace kněží Nejsvětější Svátosti, byli založeni v 19. století **sv. Petrem Juliánem Eymardem** a jejich cílem je prohlubovat úctu katolické veřejnosti k eucharistii.
- **Redemptoristé** jsou členové Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele a jejich posláním je následovat Krista, hlásat Boží slovo chudým a žít podle evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti. Kongregace byla založena v 18. století **sv. Alfonsem z Liguori**.
- **Školské sestry** jsou nazývány také **notredamky** a zaměřují se na výuku a výchovu dětí. Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame byla založena v Německu v 19. století **bl. Karolinou Gerhardingerovou**.

Foto: Marie Košíková / Člověk a víra

- **Salvatoriáni** jsou členové Společnosti Božského Spasitele a jejich typickým rysem měla být univerzalita a soustředění se na duchovní službu ve farnostech. Založil ji německý kněz **Jan Křtitel Jordan** v 19. století.
- **Pallotini** jsou řeholníci Společnost katolického apoštolátu založeného v 19. století římským knězem **Vincenem Pallottim**, jehož odkaz je, aby „pomocí modlitby a skutků dělali všechno, aby svět poznal a zamiloval se do Ježíše“.
- **Cyrlíky** jsou ženskou apoštolskou kongregací, jejich činnost je především výchovná, pastorační a sociální a směřuje k cíli, „aby všichni jedno byli“.

Ošetrovatelské řády a kongregace

Ošetrovatelské řády a kongregace hrají významnou roli v rámci poskytování ošetrovatelské péče. Napříč celou republikou zřizují nemocnice, domovy pro seniory, pečovatelské a azylové domy a pracují v hospicích. Do charitativního díla církve se zapojují obzvláště modlitbou, **prací a službou nemocným, trpícím a potřebným**.

- **Alžbětinky** jsou členky Řádu svaté Alžběty založeného v 17. století a jeho patronkou je **sv. Alžběta Durynská**. Hlavním posláním řeholnic je ošetřovat nemocné a poskytovat pomoc potřebným a chorým v nemocnicích, které byly zakládány při všech konventech.
- **Boromejky** jsou nejpočetněji zastoupenými řeholnicemi v celé ČR (celkem 127) a patří do Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského, založené v 17. století **Emmanuelem Chauvenelem**. Soustřeďují se na péči o nemocné, chudé a lidi na okraji společnosti.
- **Milosrdní bratři** jsou členové Hospitálského řádu svatého Jana z Boha (dříve Špitálního řádu milosrdných bratří). Jedná se o laický (tj. nekněžský) církevní řád založený

sv. Janem z Boha v 16. století, který svou činnost zaměřuje na péči o nemocné.

- **Milosrdné sestry svatého Kříže** patří do řeholní kongregace založené švýcarským kapucínem **Theodosiusem Florentinim** v 19. století, Kongregace se věnuje hlavně pomoci nemocným a potřebným a práci ve školství.
- **Šedé sestry** jsou členky Kongregace Šedých sester III. řádu sv. Františka založené v Praze dvěma rodnými **sestrami Plaňanskými** (Marií Xaverií a Annou Dulcelinou) a jejich přítelkyní **F. J. Grosmannovou** v 19. století. Jejich úkolem je péče o nemocné a pečovatelská služba.
- **Františkánky** jsou v ČR velmi hojně zastoupené, celkem 268. Kromě již zmíněných šedých sester se jedná o rafaelky, františkánky apoštolátu, františkánky Neposkvrněného Početí Panny Marie, sv. Kříže, sv. Rodiny, Školské, františkánky z Opavy a misijní Nejsvětějšího Srdce.
- **Vizitantky** patří do Řádu Navštívení Panny Marie, který byl založen **sv. Františkem Saleským** a **sv. Janou Františkou de Chantal** v 17. století. Úkolem tohoto řádu je žít v napodobení vnitřních i vnějších ctností Panny Marie a spojovat tak rozjímání se službou nemocným a potřebným.
- **Sestry Matky Terezy**

Pokračování...

Monika Klimentová; zdroj: Wikipedie, rehole.cz, Katalog mužských a ženských řeholních institutů v ČR – stav k 1. 1. 2019

Inzerce

HOŘICKÉ PAŠIJOVÉ HRY

2019

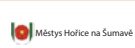
Tradice od roku
1816

25. 5. sobota 20.30 h
Hořice na Šumavě – Pašijové divadlo
18.30 mše v kostele sv. Kateřiny
se slavnostním zahájením pašijových her a poutou zemřelým pašijákům

8. 6. sobota 16.30 h
Hořice na Šumavě
Pašijové divadlo

8. 6. sobota 20.30 h
Hořice na Šumavě
Pašijové divadlo

Vstupné: 130 Kč na místě, 100 Kč v předprodeji (Infocentrum Horní Planá, Infocentrum Č. Krumlov, e-shop),
dětí do 15 let zdarma. Představení v Hořicích se koná za každého počasí, hlediště je kryté.
Délka představení je 90 min. Kontakt: info@horickepasije.cz, 724 956 433

www.horickepasije.cz

Foto: Jiří Vácha

Kulturní hodnota sbírek narůstá jejich zpřístupněním

Církevní památkáři většiny diecézí a některých řeholních řádů se sešli k výměně zkušeností v bývalém dominikánském klášteře na česko-budějovickém Piaristickém náměstí.

Záměrem setkání bylo nastartování lepší vzájemné komunikace a koordinace společného postupu vůči partnerům ze strany státu. Památkáři si také vyměnili zkušenosti s problémy se správou památek.

Česko-budějovická diecéze úspěšně buduje sbírku významných barokních textilií a metodicky pomáhá i ostatním církevním institucím. Zhruba 300 sbírkových předmětů zahrnuje např. vzácné vzorované samety z bohoslužebných rouch, ojedinělé textilní vzory, které se nezachovaly jinde ve světě či vzácné zbytky barokních pánských kabátů, pocházejících patrně ze sbírek Ferdinanda d'Este. O záchraně tohoto dědictví informoval přítomné památkář biskupství Jiří Vácha. Vývoj spolupráce církve a státu v oblasti památkové péče a evidenci památek přiblížil Pavel Hájek z Národního památkového ústavu. „Tato setkání jsou důležitá také pro koordinaci výstav a zápůjček našich sbírkových předmětů na celém území České republiky. Jejich veřejnou prezentací narůstá materiální i kulturní cena těchto předmětů“, řekl k události organizátor Jiří Vácha.

Památkáři usilují o přístup do databáze movitých kulturních památek

Památkáře napříč diecézemi aktuálně trápí, že nemají přístup do databáze movitých kulturních památek, kterou spravují územní pracoviště NPÚ. Chtějí proto dát podnět České biskupské konferenci, aby vznesla požadavek na řešení. „Databázi využíváme např. v případě restaurování kulturních památek, kdy chceme vědět, zda se jedná o kulturní památku, např. kvůli souhlasu státu a licencovaným restaurátorům“, vysvětlil David Říha, památkář česko-budějovického biskupství, který ocenil možnost osobního kontaktu. „Rád jsem osobně poznal kolegy z partnerských diecézí, které jsem doposud znal pouze z telefonické či písemné komunikace. Na ni jsme okamžitě navázali i v rámci programu setkání a vzájemně se inspirovali např. postupem při převodu kostelů, hřbitovů, kaplí či zvoníc na obce anebo při zápůjčce mobiliáře“, uvedl David Říha.

Red.

Spolek fotografů Člověk a víra hledá nové kolegy

Rádi fotíte? Rozšiřte řady spolku Člověk a víra v českobudějovické diecézi. Uvítá nové nadšené amatéry i zralé profesionály, kteří se budou projektu alespoň občas věnovat. Kteří mají chuť učit se a pomáhat ostatním kolegům.

Člověk a Víra je společenství fotografů, kteří od roku 2011 ve svém volném čase bez nároku na odměnu dokumentují život církve, sakrální architekturu a víru člověka obecně.

Člověk a Víra je společenství především duchovní. Dává si za cíl obrazově zprostředkovat duchovní prožitky člověka, a tak obrazovou formou hlásat evangelium buď přímo, nebo poskytováním kvalitních fotografií zdarma všem církvím Kristovým. **Člověk a Víra je i spolek fotografický.** Zachycuje skvosty sakrální architektury a české duchovní tradice, člověka v kontextu duchovního dědictví předchozích generací. Tyto ambiciózní cíle se daří plnit díky zapojení dnes již více než 120 dobrovolných, v naprosté většině amatérských fotografů. Kontakty: www.clovekavira.cz, tel. +420 731 137 271; e-mail: clovekavira@gmail.com

Red., Foto: Člověk a víra

Z diáře biskupa Vlastimila Kročila

- 19. 5.** 10:30 Nepomuk: Pouť ke cti sv. Jana Nepomuckého; Poutní mše svatá
- 25. 5.** 11:00 Třeboň: Zahájení lázeňské sezony; žehnání léčebné slatiny

Z diáře biskupa Pavla Posáda

- 4. 5.** 17:00 Sepekov: Májová poutní mše svatá
- 5. 5.** 9:30 Strakonice: mše svatá
- 12. 5.** 10:00 Klokoty: mše svatá; zahájení misí a žehnání misionářům
- 13. 5.** 18:00 Dobrá Voda u Nových hradů: Fatimský den, mše svatá
- 16. 5.** 10:00 Nepomuk: Poutní mše svatá
- 18. 5.** 10:00 Praha, katedrála sv. Víta: Rekviem za kardinála Berana
- 19. 5.** 10:00 Kasejovice: udílení svátosti křesťanské dospělosti

Změna vyhrazena.

DCR připravuje a zve...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2019

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.

V Českých Budějovicích vznikla **skupina rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**.

Její setkání se koná vždy **poslední středu v měsíci v 17:30, v březnu 24. 4. 2019**. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku.

Připravujeme ve spolupráci se Soukromou hudební školou Natanael „Koncert rodin“. **Děti se svými rodiči nebo dalšími rodinnými příslušníky nacvičily hudební vystoupení. Koná se přímo** na Mezinárodní den rodiny 15. 5. v 18 h v Římově v sále Pod Ořechem.

Duchovní víkendová obnova pro rodiny s dětmi s názvem „Mezi mostem a řekou je ještě Boží milosrdenství“ se koná **17.–19. 5. v Panském domě v Rožmitálu pod Třemšínem**. Účastníci čekají přednášky, zastavení v kapli, možnost svátosti smíření, sdílení v osobních rozhovorech i ve společenství. Samostatný program pro děti v době programu rodičů zajištěn, v sobotním odpoledni bude program pro celou rodinu. Přihlášky na www.dcr.bcb.cz.

Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin v Domu Wolfgang v Horní Blatné termínu 18.–24. 8. 2019 s názvem „Jaká láska, když už nejsme zamilovaní?“ Pobyt provází Mons. Aleš Opatrný, program bude vycházet z exhortace papeže Františka Amoris Laetitia. Přesnější informace včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností, volejte na 380 420 342, 731 402 981.

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Zveme vás...

- **24. 5.** 19:00 Diecéze českobudějovická – **Noc kostelů**
- **24.–26. 5.** Hosín – **Škola křesťanského života a evangelizace**; přijímáme nové uchazeče – registrace do 19. 5. na www.skolamarie.cz

Mladí prožili víkend nejen s biskupy

12.–13. 4. 2019, České Budějovice; V „Týdnu modliteb za mládež“, končícím Květnou nedělí, se pod mottem „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle Tvého slova“ (Lk 1, 38), mladí lidé z českobudějovické diecéze sjeli na největší akcí svého druhu – Diecézní setkání mládeže.

Každoročně se takto mladí lidé ve všech diecézích setkávají se svými biskupy. Jde o tradici, kterou založil svatý papež Jan Pavel II. a jeho nástupci v ní pokračují. Mítink hostilo Komunitní centrum Máj, Salesiánské středisko mládeže a kostel sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech, a ani letos nevynechali českobudějovičtí biskupové Mons. Vlastimil Kročil a Mons. Pavel Posád. „Mladí lidé se setkávají většinou ve svých farnostech, v místě studia apod. Důležité je, aby se mohli setkat v rámci jedné diecéze, protože na mnoha místech je jich početně málo. Potřebují vidět a zažít, že nejsou sami, kteří žijí stejný ideál. Jedno přísloví říká, že se nesetkávají hory s horami, ale lidé s lidmi. Každé setkání je pro nás nejenom chvilkovým zážitkem a povzbuzením, ale je velkou nutností. Vždyť dobře víme, že sdílená radost se stává dvojnásobnou a sdílená bolest je poloviční“, řekl události světitel biskup Pavel Posád, delegát pro mládež České biskupské konference.

Atraktivní náplň setkání připravuje vždy Diecézní centrum pro mládež. Tentokrát přijala pozvání také boromejka Angelika Pintířová, když jako další hlavní host vystoupila v sobotním pořadu „Uvolněte se, prosím“ – již tradiční součástí programu. „Vždy je pozvána nějaká osobnost, aby mladí zakoušeli své vzory a příklady hodné následování. Nádherným vrcholem celého setkání je vždy společné slavení Eucharistie s jasným vědomím přítomnosti Krista, který je uprostřed nás“, dodal otec biskup Pavel Posád.

Čemu patří identita křesťana

Otec biskup Vlastimil Kročil v promluvě zmínil realitu dnešní doby, kdy jsme neustále konfrontováni s množstvím informací. Ty mnohdy chtějí rozbít naši identitu. V této souvislosti připomněl právě situaci Panny Marie. Ta musela vyhodnotit slovo, které jí zvěstoval anděl – že počne dítě, a jehož realitu nebyla schopna pochopit rozumem. „Uvědomme si, čemu chceme dát všanc svoji identitu. Panna Marie si musela být vědoma, co všechno riskuje a zda svůj život svěří do rukou Božích. Také my budeme v určitém okamžiku našeho života postaveni před zkoušku, kterou nebudeme čekat. Pamatujme, že v tomto světě je všechno dovoleno, ale tento svět nic nezapomíná a neodpouští“, upozornil otec biskup.

Proto bychom měli vědět, jaká je naše víra a jak velké je naše odevzdání se do Božích rukou. „Víme, že Bůh skutečně koná. Avšak i na Marii nechává svobodné rozhodnutí, zda chce vstoupit do zkoušky, na kterou neexistuje lidská odpověď. Přesto v této zkoušce dokázala obstát s pokorou. I my bychom se měli duchovně vzdělávat a udělat hlubokou zku-

Foto: Gabriela Nováková

šenost s Bohem, abychom obstáli, až přijde ten moment...“, zdůraznil a připomněl, že Bůh každému z nás dává mnoho darů, abychom v takové zkoušce dokázali obstát. „Bůh nenakládá na člověka více, než by mohl snést. Předpokládá však naši připravenost“, upozornil biskup Vlastimil Kročil.

„Nepodléhejme hlavnímu proudu dnešního světa, který po nás požaduje, abychom měnili učení církve a zavedli situační morálku podle toho, co zrovna cítíme. Na tom svoji budoucnost nemůžeme stavět, protože po nás přijdou další generace. Nebylo by dobré, kdyby se za nás styděli, že jsme neměli odvahu opřít se o Krista, jako to udělala Panna Marie“, dodal.

Angelika Pintířová: Život s Bohem je nádherné dobrodružství

Sestra Angelika, původně zdravotní sestra, která dnes pracuje s problematiku mládeží, vydala svědectví o své zkušenosti povolání k zasvěcenému životu. Setkala se s ním v období svého dospívání v osmdesátých letech.

„Když mi bylo kolem třinácti let, vstoupilo do mých představ o životě pozvání od Boha, skrze moment obyčejné zvědavosti. Jezdily k nám sestry boromejky starat se o faru a já se jednou zeptala, jak je možné se stát řeholnicí. Začalo ve mně hlodat, zda to je cesta pro mě. Po necelém roce najednou přišla nabídka od Boha: ‚Jestli chceš, já jinak a jinudy doplním to, co bys dostala skrze manželství.‘ Boží povolání naplňuje tuto potřebu jiným způsobem. Jde o důvěru, že Bůh mě má rád. Nároky, které to s sebou přináší, jsou podobné, jako v manželství a rodičovství. Nejde o sebezapření. To, co odevzdáme, je nám vynahrazeno něčím jiným.“ Tvrdí, že každý by měl hledat své povolání a ptát se, kde je jeho místo. „Ptejte se: Pane Bože, kde mně chceš mít? Bůh vám to ukáže.“ Sestra Angelika také zodpověděla dotazy týkající se např. závislosti, které u nás mohou vzniknout na cokoli. „Ve chvíli kdy bez něčeho nemůžu být i ve chvílích těžkostí, které přicházejí, mohu takovou těžkost přebít nějakou aktivitou, anebo ji vydržet a nést – s láskou.“ Dobrý příklad pro rozvoj duchovního života můžeme podle ní nalézt také ve světě sportu. „Mnohdy se o něco snažíte a ono se to nepovede. To je ďábelský moment, kdy si říkáme, už se nesnaž, stejně to nemá cenu. Sportovci se však na prohru snaží rychle zapomenout a při výhře naopak vědí, že nesmí usnout na vavřínech. Stejně situace nás potkávají v duchovním životě“, dodala.

Red.

Rodina je když...

A zas je tu květnový Týden pro rodinu, jehož mottem je letos „Rodina má cenu“. A to cenu obrovskou, v rodině se tvoří hodnoty nevyčíslitelné, ale také vyčíslitelné. Jakou hodnotu má práce v rodině s dětmi?

Nabízíme pro zajímavost přehled činností, které jsou v rodině vykonávány a nezbytné v jednom pracovním dni. Můžete si doplnit vlastní konkrétní údaje a získáte tak přibližný odhad finančního ohodnocení, které by vám náleželo v případě vykonání této práce agenturou.

ČINNOST	Kč/hod.	Nezbytné dovednosti
Příprava stravy	97,-	Kreativita, zručnost, hospodárnost
Nákupy	79,-	Rychlost, ekonomičnost, plánování
Denní úklid	88,-	Práce s prioritami, schopnost delegování, pečlivost
Péče o dítě	118,-	Pedagogické dovednosti, trpělivost, pečlivost, odolnost vůči stresu
Rozvoj dětí	88,-	Řidičské dovednosti, organizace času
Hra s dětmi	118,-	Kreativita, improvizace, trpělivost
Práce na zahradě	88,-	Zručnost, plánování, dokončování úkolů
Vyřizování na úradech	97,-	Schopnost jednat s lidmi, administrativní dovednosti, flexibilita
Vzdělávání	107,-	Ochota vzdělávat se pro život, ekologie, zdravý životní styl, duchovní rozvoj
Organizace oslav	97,-	Organizace času, komunikativní dovednosti, kreativita, empatie
Vedení účetnictví	97,-	Schopnost plánovat příjmy a výdaje, hospodaření se zdroji
Práce v noci	118,-	Schopnost snášet zátěž, odolávat stresu, zdravotnické znalosti
Údržba oděvů	88,-	Zručnost, rychlost, pečlivost
Návštěvy, sociální kontakty	107,-	Komunikativnost, asertivita, empatie
Péče o seniory	118,-	Trpělivost, odbornost, zručnost, plánování
Péče o domácí mazlíčky	79,-	Zručnost, rychlost, efektivita

Kolik přispívá ten který člen rodiny celkem?

Pomocí této tabulky si můžete orientačně spočítat, kolik byste museli jako rodina zaplatit, kdybyste si na tyto činnosti najali agenturu. Výsledná suma, však nedokáže vyjádřit to nejdůležitější, tedy budování vztahu s blízkými a prožívání hodnot. Věříme, že takhle můžeme přispět k ocenění práce v rodině.

Pojďme se zamyslet nad tím, kdy je rodič nezastupitelný a které konkrétní činnosti to mohou být. Mnohé rodiče po celodenní náročné péči o děti napadne: „Co jsme vlastně celý den dělali?“ Výchova a práce v rodině není o množství splněných úkolů, ale většinou je snahou o vytváření dobrých vztahů. Když už tu máme **Týden pro rodinu, který letos připadá na termín 10.–19. 5.**, pojďme najít čas si spolu v rodině sednout a popovídat si o tom:

...že se máme rádi. Jak se to pozná, že se máme rádi? Jaká je vaše nejmilejší vzpomínka na dětství?

... že jsme spolu. Co děláme rádi spolu? Těšíme se na... Chceme se spolu naučit.

... že si rozumíme. Co umí nejlépe máma, táta...? Kdo je mi nejvíce podobný?

... že žijeme stejné hodnoty. Co chcete, aby si vaše děti, rodiče zapamatovaly? Jaké rituály jsou pro vás důležité?

... že spolu rádi slavíme.

... že se umíme usmířit. Mohou být těžké chvíle užitečné. Je pro vás důležité odpuštění?

Takový společný čas může být obohacením každého. Ať ale přitom může zaznít hlas každého člena rodiny, platí, že děti vám to řeknou, jen se naučit vzájemně si naslouchat. A samozřejmě že rámcem může být rodinná oslava naší rodiny, to se tak ve významné dny patří. A tím rozhodně Mezinárodní den rodiny je. Rodina si oslavu a úctu zaslouží.

DCR

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČI HROZÍ ZÁNÍK.

Charity v diecézi se připojují ke stávkové pohotovosti

Foto: Jakub Zák

Druhého dubna se připojili do stávkové pohotovosti sestry charitní domácí zdravotní péče, které tímto bojují u zdravotních pojišťoven za lepší podmínky při péči o nemocné. Symbolické červené mašle si v Charitách po celé republice připnuly nejen zdravotní sestry.

Červená mašle je symbolem spojení s lidmi, o které charitní zdravotní sestry pečují, a současně značí svázané ruce byrokracií. Červená barva připomíná srdce, lásku i krev, ale také linii, jež byla překročena.

Poskytování domácí zdravotní péče je trend, který umožňuje pacientům zůstat i přes jejich obtíže doma, s jejich blízkými. Často až do konce života. Charita začala s touto formou krátce po sametové revoluci, v roce 1991. Osvědčila se ve všech ohledech: pro rodiny pacientů, které se o své blízké chtějí starat, je to nenahraditelná pomoc. Pro stát a zdravotní pojišťovny jde zase ve srovnání s pobytem v nemocnici nebo v některém z lůžkových zařízení dlouhodobé péče o nejlevnější variantu. A právě tato forma služeb je teď v ohrožení kvůli zdravotním pojišťovnám, které ji oproti nemocnicím znevýhodňují. V extrémním případě hrozí až její likvidace. Pojišťovny totiž proplácají jen část výkonů, které zdravotníci z Charity provedou.

Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestřičky, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Ale nejen to – do chronické tíživé finanční situace se tím dostávají také organizace, které tuto domácí zdravotní péči poskytují.

„Řadu let slýcháme, a ve skutečnosti se tak i děje, že se navyšují platy zdravotních sester. Je to určitě správné, protože jejich práce je náročná, zodpovědná a nenahraditelná. Co je však s podivem, že se zcela zapomnělo na sestry pracující v domácí péči. Jich se žádné navyšování netýká. Přitom pro výkon své práce musí splňovat vysoké kvalifikační požadavky všeobecné sestry, jako v nemocnicích a jiných zařízeních“, vysvětluje Dana Vejšická, ředitelka Oblastní charity Písek, která je současně i zdravotní sestrou. Vyzkoušela práci v nemocnici u lůžka, v ambulanci a od 2002 působí v charitní domácí péči.

Do stávkové pohotovosti se zapojují rovněž Charity z českobudějovické diecéze. Především ty, mezi jejímiž službami je zdravotní péče v domácím prostředí, což se týká Městské charity České Budějovice a Oblastních charit v Písku, Horažďovicích, Vimperku. Připnutím červené mašle se symbolicky připojují i další zaměstnanci ostatních profesionálních Charit v českobudějovické diecézi. V oblasti domácí zdravotní péče pracuje v českobudějovické diecézi ve výše jmenovaných Charitách přes 30 zdravotních sester, které v roce 2018 vykonaly celkem 53 357 návštěv u 1 035 pacientů. Více informací na www.charita.cz/stavkova-pohotovost.

Diecézní charita České Budějovice

Personalialia

A. Životní jubilea:

Dr. Zdeněk Mareš, Th.D. oslavil **6. 5. 2019** své padesáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Vavřínek Skýpala oslavil **28. 4. 2019** své šedesáté narozeniny.

R. D. Mgr. Pavel Liška oslavil **19. 4. 2019** své šedesáté páté narozeniny.

R. D. Ing. Petr Koutský oslavil **9. 5. 2019** své šedesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

B. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Ing. Zdeněk Gibiec, ThLic. oslavil **3. 5. 2019** své desáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

C. Úmrtí:

R. D. Jaroslav Karl, zemřel **19. 3. 2019** v LDN v Horažďovicích ve věku nedožitých 90 let. Po zádušní mši sv. v kostele Narození Panny Marie v Klatovech 26. 3. 2019, byl převezen do Sušice, kde byl pohřben do rodinného hrobu na místním hřbitově.

R. I. P.

Foto: archiv OCH Pelhřimov

Foto: archiv OCH Pelhřimov

Charity se představují: OBLASTNÍ CHARITA PELHŘIMOV

Počátky charitní činnosti v Pelhřimově se datují do roku 1992, kdy vzniklo dobrovolné sdružení věřících římskokatolické farnosti sv. Bartoloměje. Dva roky nato byla Biskupstvím českobudějovickým v čele s biskupem Antonínem Liškou oficiálně založena Farní charita Pelhřimov a stala se tak součástí Diecézní charity České Budějovice. V roce 2004 se působnost organizace zásadním způsobem rozšířila z pouhé pelhřimovské farnosti na více než desítku farností v okolí, a to místy až za hranice okresu. Nezbylo než změnit i název – na Oblastní charitu Pelhřimov

Po dvou ředitelkách je od prosince roku 2017 hlavou pelhřimovské Charity muž. V jinak ryze ženském kolektivu nemá pětadvacetiletý Jiří Smrčka jednoduchou pozici. „Strávil jsem pětadvacet let ve firmě podnikající v oblasti telekomunikací a už delší dobu jsem si kladl otázku, jaký má ta práce smysl a zda bych nemohl být užitečný někde jinde, když mě oslovil inzerát hledající ředitele Oblastní charity Pelhřimov. Jiný druh práce a odlišné složení kolektivu mě trochu zaskočily, ale dnes už mohu říci, že jsem zjistil, co vedení oblastní charity obnáší. Jsem rád, že jsem se touto cestou vydal, neboť mě naplňuje vidět, kolika lidem jsme pomohli. Tato práce mi dává smysl,“ svěřuje se ředitel.

Nové tváře se pak v roce 2018 objevily i mezi vedoucími jednotlivých služeb. Charitní pečovatelskou službu a Charitní osobní asistenci od září vede šestačtyřicetiletá Miroslava Mrázková. „Od začátku se tu cítím dobře, pracuji totiž mezi samými báječnými lidmi. Myslela jsem si, že bude přechod větší rána, ale všichni mi vycházejí vstříc a pomohou, když potřebuju,“ chválí si nové místo vedoucí, která do oblastní charity přišla z pacovského domova pro seniory. „Ve srovnání s předchozím zaměstnáním teď méně pracuji s uživateli služby, ale asi už byl na takovou změnu čas. Samozřejmě, když se pak utápím v papírech, moc ráda zase vyrazím ke klientům. Administrativy je kolem služeb opravdu příliš, s tím by zákonodárci měli něco udělat. Novinkou pro mě bylo také plánování služeb, které se často mění i z hodiny na hodinu. Naštěstí mám skvělý tým pečovatelek, které se vždy ochotně přizpůsobí,“ oceňuje Miroslava Mrázková.

Funkci vedoucí Domácí hospicové péče Iris (DHP) nyní vykonává právě rok šestadvacetiletá Michaela Procházková, která měla při nástupu dvouletou praxi jako anesteziologicko-resuscitační sestra a přes rok pracovala v pelhřimovské charitě jako jedna ze sestřiček DHP. „Vždycky jsem chtěla pomáhat lidem

a „zachraňovat“ svět. Na ARO jsem sice pomáhala, ale jenom tělu. Okolnosti nám nedovolovaly věnovat zaslouženou pozornost duši člověka a jeho rodině. Postupně jsem si uvědomovala, že se chovám snad až bezcitně a vzdaluju se sama sobě. Na Charitě je to úplně jiný svět. Zcela přirozeně se zajímáme o pocity našich klientů, vyplývá to z naší práce. Naplňuje mě, když vidím, jak na sebe dovedou být lidé v té smutné situaci hodní a jak se v nich probudí úcta k životu,“ zdůvodňuje svůj příklon k paliativní péči Michaela Procházková.

Umírání není příjemné téma

Domácí hospicová péče je nejmladší službou Oblastní charity Pelhřimov. I proto potřebuje, aby se o ní mezi veřejností co možná nejvíce šířilo povědomí. Není to jednoduchý úkol, neboť o umírání nikdo nepřemýšlí rád. „Naším posláním je umožnit nevyléčitelně nemocným lidem trávit své poslední chvíle ve známém prostředí mezi blízkými a zároveň být jim i jejich rodinám oporou. Víme, jak náročné je pečovat o nemocného doma, ale nikdo na to nemusí být sám. S naší pomocí najdou lidé v každém společně stráveném okamžiku radost i v tak náročné situaci, jakou představuje pokročilé stadium nemoci,“ přibližuje úkol svého týmu vedoucí DHP.

Lidem, kteří doma pečují o nemocného, nabízí pelhřimovská Charita také služby Půjčovny kompenzačních pomůcek, jež má dvakrát týdně otevřeno pro veřejnost. Její vedoucí je zdravotní sestra Veronika Kovářová, která v organizaci působí od roku 2014, zastává také funkci koordinátorky domácí hospicové péče a v dubnu oslavila třicáté narozeniny.

Pomoc všem, kteří se ocitli v úzkých

Převážnou většinu uživatelů dosud zmíněných služeb tvoří senioři. Zcela jinou cílovou skupinu pak má KLÍČ – Centrum pro rodinu. „Stručně lze říci, že pomáháme rodičům v nesná-

zích. Často se například snažíme předejít hrozbě odebrání dětí nebo nabízíme pomoc, pokud už taková situace nastala," dává do své práce nahlédnout vedoucí KLÍČE Magda Rešlová, která má ve svých šestatřiceti letech na této pozici již téměř pětiletou praxi.

Tři roky u Oblastní charity Pelhřimov pracuje sedmatřicetiletá Jana Horáková, která má na starosti hned dvě služby, Občanskou poradnu Pelhřimov a Charitní záchrannou síť. Jejich cílovou skupinou jsou lidé v tíživé životní situaci a v hmotné nouzi, jimž v občanské poradně poradí, jak se například poprat s exekucí nebo zvládnout rozvod, a v charitní záchranné síti poskytnou materiální pomoc. „Tyto dvě služby se poměrně často prolínají, neboť se lidé v hmotné nouzi nezdídky potýkají s dluhy. Proto se jich na jejich situaci ptáme a snažíme se je motivovat, aby svým dluhům věnovali pozornost, a jakmile najdou práci, je také začali splácet. Seznámíme klienty i s možností využít nástroj oddlužení a probereme s nimi další postup,“ popisuje Jana Horáková, s čím se v praxi setkává.

Do budoucna se jeví jako pravděpodobné rozšíření nabídky pelhřimovské charity o další služby, to však neznamená, že ty stávající půjdou stranou a ustrnou ve vývoji. „I vzhledem k obměnám na pozicích vedoucích je třeba věnovat čas stabilizaci služeb a jejich dalšímu rozvoji, aby reagovaly na potřeby našich klientů a nadále fungovaly k jejich i naší spokojenosti,“ uzavírá ředitel Jiří Smrčka.

Dominika Dufková,
OCH Pelhřimov

Inzerce

Duch svatý a my

**v pátek 31. května v 18 hodin
v kostele sv. Jakuba v Prachaticích**

Po mši svaté následuje přednáška a zahájení svatodušní novénny.

Hlavním celebrantem mše svaté a přednášejícím bude

P. Vojtěch Kodet O.Carm.,

římskokatolický kněz, karmelitán, který lidi duchovně doprovází a slouží uzdravování a osvobození.

Srdečně zve Římskokatolická farnost Prachatic, www.farnostprachatic.cz, tel. 388 312 158

Znovu po 400 letech

15. června 2019 se v místní části Záblatí obce Dříteň na českbudějovicku, rozezní vojenská vřava za doprovodu třeskotu mečů a ran z děl a palných zbraní. Půjde o rekonstrukci bitvy u Záblatí, která byla jednou z prvních bitev třicetileté války.

Vojenské střetnutí českého stavovského povstání se odehrálo 10. června 1619 mezi vojskem generála vzbouřených českých stavů Petra Arnošta z Mansfeldu a vojenským sborem císařských žoldnéřů, kterým velel Karel Bonaventura Buquoy. Jižní Čechy se následujícího roku staly důležitým odrazovým můstkem pro závěrečné tažení spojených katolických armád, které vyústilo na osudové Bílé hoře.

Foto: archiv Biskupství českobudějovického

Po bitvě u Záblatí, podle tradice, našel Karel Bonaventura Buquoy v troskách vyhořelého domu obrázek Panny Marie, kterému se plameny vyhnuly. Obrázek si uschoval a vozil jej s sebou na svých vojenských taženích. Když byl v roce 1621 zabit a pochován ve Vídni, dostal se obraz s ním do Vídně, kde byl v jezuitském kostele sv. Anny až do roku 1674 vystaven k veřejnému uctívání.

V současné době se obrázek Panny Marie nachází na hlavním oltáři v kostele v Nových Hradech, kam se přemístil poté, co si jej v roce 1674 vyžádal Ferdinand Buquoy jako rodinný majetek.

Ilustrace: ak. mal. Vladimír Koryza

PRÁZDNÉ HNÍZDO NA JAŘE?

V ptačí říši nemyslitelné, u lidí proces, který se děje rodičům s odrostlými dětmi vlastně kdykoli. V každém případě, nečekaně, i když to čekáte. Je to velká změna života a tu je třeba úspěšně zvládnout.

Možná mávnete rukou nad tím, že jsou to nějaké novoty. Nejsou, aspoň tedy v českobudějovické diecézi. Tam je péče o rodiče, kterým se mění životní nastavení nabízena. I letos začátkem dubna se uskutečnil ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským víkend **Prázdné hnízdo 50+** ke spokojenosti jeho účastníků. Přinášíme dva ohlasy, aby si čtenáři lépe představili, o co v takové akci jde.

„S manželem máme oba v dubnu narozeniny a dali jsme si neobvyklý dárek. Víkend v Rožmitále pod Třemšínem s manžely Poláčkovými na téma Prázdné hnízdo. Je nám přes padesát, máme 3 dospělé děti a 3 vnoučata. Téma se nás víc, než dotýká. Děti se osamostatnily a my se rozhlížíme po prázdném bytě a přemýšlíme, jak s touto novou situací naložit.

Sjelo se nás několik párů v podobné situaci a hned v pátek večer se vytvořila krásná a důvěrná atmosféra. Tato otevřenost a vzájemné sdílení pak provázelo celý víkend. Program byl sestavený tak akorát – čas na teorii, sdílení ve skupině i dost času na povídání v páru o tom, co jsme slyšeli. V sobotu večer krásná bohoslužba s přímělnou modlitbou a obnovou manželského slibu i společný film. Moderátoři Pavel a Alenka velice citlivě a vyváženě otevírali nové pohledy na to, co aktuálně žijeme.

Hledali jsme odpovědi na otázky: Co znamená z psychologického pohledu být zralým manželem v dnešní době? Jak je potřeba pracovat na vztahu, dokud ještě máme sílu? Jak a proč pěstovat intimitu a blízkost? Jak se vyrovnávat s úbytkem sil, nemocí a zvolněním životního tempa? A naopak, jak naložit s „přebytkem“ volného času a zacílit na nové společné koníčky, které nás baví? Jak se otevřít pro službu druhým? Jak jeden v druhém podporovat vědomí vlastního významu pro rodinu i pro partnera. V další části jsme probrali pokušení a úskalí, která nás v déle trvajícím manželství mohou potkat a jak jim čelit. Věnovali jsme se duchovnímu zrání.

Připomněli jsme si, co znamená žít svátost manželství. „Jste

zodpovědní za to, že skrze Vás může Bůh přicházet k Vašemu partnerovi...“ To je velká věc.

Co si odnášíme? Touhu rozvíjet mezi námi důvěru a vděčnost, protože pak naše láska poroste a bude spolu dobře nám i všem, kteří do našeho znovu naplněného hnízda budou přicházet. A Vám, kteří stojíte na podobné životní křižovatce, tento víkend jen pro Vás dva ze srdce doporučujeme. Může Vám to změnit život.“

Jana a Petr

„Ve dnech 5.–7. dubna jsme se s manželem zúčastnili báječného víkendového setkání, které pořádalo Centrum pro rodinu českobudějovické diecéze v Panském domě v Rožmitále pod Třemšínem. Seminář s názvem „Jak naplnit prázdné hnízdo“ byl určen pro manžele, kterým odešly nebo právě odcházejí dospělé děti z domova, jak se vyrovnat s prázdnotou, kterou najednou pocítují. Když jsme se přihlásili, ještě jsme netušili, že asi týden nato naše nejmladší dcera, která s námi ještě bydlela, nám oznámí, že se uvolnilo místo na koleji a že se bude stěhovat.

V Panském domě se nás sešlo několik párů a seminářem nás provázeli milí a zkušení manželé Poláčkovi, Alenka je pedagožka a psychoterapeutka a pracuje jako vedoucí Diecézního centra pro rodinu, Pavel již 25 let působí jako trvalý jáhen. Měli pro nás připravené zajímavé přednášky, ale neméně významné bylo i to, že jsme měli vyhrazen čas k osobnímu rozjímání a sdílení v páru, k tomu jsme mohli využít odpolední procházku v pěkném okolí, a v neposlední řadě společnou diskusi ve skupině. Ta byla velice přínosná, navzájem jsme se obohatili o své zkušenosti, zejména jak je důležitá komunikace mezi manželi, a také nápady, čemu se můžeme společně s partnerem věnovat, jak hledat společné zájmy.

Důležitou a působivou součástí programu byla v sobotu večer bohoslužba, nazvaná „svatba v Káně“, při které jsme se všichni přimlouvali postupně za jednotlivé páry a na závěr mohli obnovit své manželské sliby. Po ní následoval přípitek dobrým vínem a veselí jak na opravdové svatbě.

Díky semináři jsme si s manželem uvědomili, jak je pro nás důležitá svátost manželství, kterou jsme přijali před 37 lety v kostele, že nebyla jednorázová, ale funguje stále, 24 hodin denně, a to i doma, jen je třeba ji využívat. Je to Boží milost, která mezi námi působí. Znamená to za všech okolností žehnat svému partnerovi a být mu tak zprostředkovatelem spásy, za to neseme oba odpovědnost.

Při závěrečné reflexi jsme se všichni shodli na tom, že jsme se na semináři cítili velmi dobře, a připadalo nám, že se jako společenství známe již dlouho. Otevřenost, která mezi námi panovala během tohoto krátkého setkání, byla jistě způsobena vlivem Ducha Svatého. Děkujeme manželům Poláčkovým a především Bohu za toto pěkné a přínosné setkání.

Jitka a Václav Folejtarovi

Setkání s Písmem svatým

S prorockou knihou Sofonjáš se opět setkáváme s „klasickou“ formou prorocké knihy, tj. s knihou obsahující kritická i útěšná slova adresovaná Božímu lidu.

Slova proroka Sofonjáše promlouvají do konce 7. století př. Kr. v Judském království, do doby panování krále Jóšijáše. Jóšijáš je ve Starém zákoně jedním z nejvíce pozitivně hodnocených králů; byl velkým náboženským reformátorem a do jeho doby se klade dokonce vznik zákoníku, který se dnes nachází v Páté knize Mojžíšově. A zde je první otázník této knihy: Co znamenají tak kritická slova v kontextu pozitivně hodnocené reformní vlády? Prorokova slova se buď týkají doby před náboženskou reformou, tedy prvních let Jóšijášova panování, kdy byl nezletilý a vládli místo něj jiní, nebo poukazují na to, že i v době panování spravedlivého krále společnost upadá a řítí se nezadržitelně do zkázy. Podobná slova zazněla o přibližně 150 let dříve z úst Ozeáše a Ámose, o necelých 100 let dříve z úst Micheáše – kniha Sofonjáš svědčí o tom, že národ stále není schopen se poučit a změnit své smýšlení a jednání.

Sofonjášova kniha má tři části, v nichž se věnuje třem velkým a pro prorocké knihy typickým tématům. Proto je také nezdídko označován za jakýsi souhrn starozákonního proroctví. V první části (Sf 1,2–4) zaznívají kritická slova popisující stav judského národa doprovázená oznámením soudu. Sofonjáš hovoří o tom, že Bůh „*sklidí celý svět*“, mluví o „*onom dni*“, o „*dni prchlivosti, soužení a tísně, dni ničení a zkázy, tmy a temnoty, oblaku a mrákoty, polnice a válečného ryku*“ (Sf 1,15–1). Tato slova byla inspirací ke vzniku známé středověké sekvence „*Dies irae*“ („Den hněvu“), často zhudebněvané součástí zádušních mší, která popisuje den posledního soudu. Sofonjáš hovoří o blížícím se dnu Hospodinovy obětí porážky, v němž Bůh „*s lucernou v ruce*“, tj. velmi pečlivě, vyhledá každého, kdo říká, že „*Hospodin neudělá nic dobrého ani zlého*“ (Sf 1,12), kdo se chvíli klaní Hospodinu, a chvíli jiným bohům či mnohem pragmatičtěji okolním politickým mocnostem, či kdo páchají násilí. Totéž téma se znovu krátce objevuje na začátku 3. kapitoly, kde Sofonjáš hovoří o „*městě*“, které neví, co znamená konat právo.

Po stručném, ale působivém výjevu Božího nevyhnutelného soudu zmiňuje prorok jedinou možnou alternativou: „*skrýt se*“. Cestou k tomu je *hledat Hospodina, jednat podle jeho práva a hledat spravedlnost a pokoru* (Sf 2,3).

Druhá část knihy (Sf 2,4–15) jsou výroky proti národům. Sofonjáš vypočítává některé národy Předního východu: Pelištejce, Moáb a Amón (národy v Zajordání, na území dnešního Jordánska), Kúš (dnešní Etiopie) a Ninive (hlavní město Asýrie). Tyto národy se provinily proti Bohu svou pýchou a na svou pýchu doplatí: Bůh je zničí. Prorok neřší detaily jejich

Král Jóšijáš na obraze neznámého umělce ze 17. století, Švédsko. Autor: David Castor; Volné dílo, zdroj: commons.wikimedia.org

viny či trestu. Je pro něj důležité, že si Judsko mělo z osudu těchto národů vzít ponaučení a změnit své jednání. Osud měst a národů je totiž jedním ze způsobů, jakými Bůh varuje svůj lid. Stejně téma se opět ozývá na začátku třetí kapitoly, kde je „*městu*“ vyčteno, že se nepoučilo z osudu jiných.

Současné jsou výroky o národech pro čtenáře prorokových slov útěchou, neboť v nich mohou vidět, že Bůh jedná se všemi stejně – Bůh se stará jak o Judsko, svůj vyvolený národ, tak o národy okolní, a každý národ nese důsledky svého jednání. Jinými slovy: každého čeká osud, jaký si připravil. Judsko selhalo, a neslo důsledky svých činů (1. kapitola). Podobně i národy nesou důsledek svého jednání (2. kapitola). Rozhodně tedy nelze hovořit o nespravedlivém Božím násilí na jiných národech jen proto, aby slou-

žily jako odstrašující příklad. Na to konečně naváže třetí část o obnově, která je pro Judsko a celý svět nachystána.

Třetím velkým tématem knihy je příslib obnovy Božího lidu (Sf 3,9–20). Zkáza národa, jež byla následkem jeho vlastních činů a která se plně uskutečnila v roce 587 př. Kr. dobytím Jeruzaléma a odvedením Judejců do Babylonu, není Božím posledním slovem. Zatímco však vina za smrt národa padá zcela na hlavu národa samotného, totéž neplatí pro jeho obnovu. Jinými slovy: Obnova národa nezávisí na tom, jak se národ bude chovat. Národ si nemusí (a vlastně ani nemůže) zasloužit Boží odpuštění a možnost nového začátku. Je to jen a pouze Boží dobrovolné rozhodnutí, které způsobí, že jeho národ dostane novou šanci. A aby se celá situace neopakovala a Bůh nemusel svůj národ zničit znovu, odstraní Bůh do budoucna ze svého národa „*pyšné rozjařence*“ a nepřipustí, aby se někdo „*povyšoval na jeho svaté hoře*“. Ponechá ty, kteří jsou „*utištěni a nuzní*“ a utíkají se k němu, takže „*se nebudou dopouštět bezpráví a mluvit lživě, v jejich ústech se nenajde lživý jazyk*“ (Sf 3,11–13).

V Sf 3,14–15 se nachází velké množství sloves pro radost: Bůh vyzývá Izrael, aby se radoval, jak jen nejvíc může, z Boží záchrany. Sofonjáš vyzývá k radosti toho, kdo viděl vypálený a rozbořený Jeruzalém a plno mrtvých v něm, kdo zažil zničení národa a kdo ztratil naději na jakoukoli budoucnost. Radost z Boží milosti, která nám, ač si to vůbec nezasloužíme, dává možnost opět žít a být Božími přáteli, je přímo úměrná vědomí vlastní nehodnosti, vlastního hříchu. Jestliže nebereme vážně vlastní hřích a jeho tragičnost, jak můžeme zažít opravdovou radost z Boží záchrany?

ThLic. Adam Mackerle, Th.D.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Sophie de Mullenheim

Na dvoře Alexandrově

Ve třetím díle se sestry konečně setkají, ale jen na krátký čas, neboť je potřeba postarat se o malou Marii, jejíž život je ohrožen. Příběh tentokrát zavede čtenáře až do Ruska na carský dvůr. Z Ruska pochází i Dimitrij, s nímž se setkává Emilie se svou přítelkyní. Ten přidává další kámen do mozaiky vztahů, které propojují minulost se současností.

E-kniha, 162 Kč

Zofia Kossakova

Beze zbraně

Ve svém románu Beze zbraně se polská autorka Zofia Kossaková vrací do pohnuté doby 12. a 13. století a líčí prostředí, jež tvoří pozadí křížáckých výprav do Svaté země. Na historicko-náboženském podkladu pak rozvíjí několik příběhů tehdejších představitelů náboženské, politické a kulturní Evropy, ať už je to nezáviděníhodný úředník kardinála Pelagia, který svou pýchou a nezkušeností zničí celé křížácké vojsko, či milostný román nového jeruzalémského krále Jana de Brienne s tragickými následky, nebo vrchol slávy a vnitřní přerod slavného trubadúra Viléma Diviniho. Mezi těmito velikány vykresluje méně známý úsek života sv. Františka z Assisi, zakladatele řádu františkánů, který nakonec sám a beze zbraně dosáhne toho, co se mnohatisícovým vojskům nepodařilo, když si svou radostí a odvahou získá srdce velkého a obávaného sultána a zachraňuje to, co se zdálo být nenávratně ztraceno.

Váz., 440 s., 395 Kč

Sophie de Mullenheim

Zapomenutá závěť

Osud celého sirotčince je ohrožen zpochybnutím Elisabethiny závěti, díky níž v něm žijí řeholnice a opuštěné děti. Podaří se najít ztracený dokument? Zůstanou Emilie s Konstancí v tomto posledním dobrodružství věrné sestřím z Naděje? Navazuje na předchozí díly **Podepsána Charlotte, Kde jsi Elisabeth a Na dvoře Alexandrově.**

Brož., 232 s., 255 Kč

Sophie de Mullenheim

Poprvé u Ježíšova stolu Pokračování velké cesty

Stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna malými katechezemi a svědectvími ze života svatých (Tarsicius, Terezička...) Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knížce je prostor pro vlepění fotografie, dopisování jmen kmotrů a další. Velmi vhodné jako dárková kniha k prvnímu svatému přijímání.

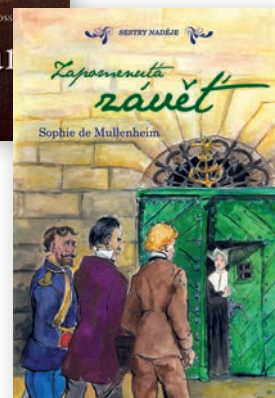
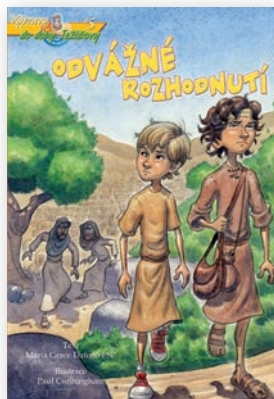
2. dotisk, váz., 64 s., barevné obrázky, 165 Kč

Sr. Maria Grace Dateno FSP

Odvážné rozhodnutí

Výpravy do doby Ježíšovy, série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. V celkem 6 dílech budou tři děti žijící v současnosti zažívat velká dobrodružství po každé, když se dostanou do Ježíšovy doby. K tomu nedochází náhodně, ale pokaždé se tak děje, když řeší nějaký „problém“. Cesta v čase zpět a zkušenosti, které tam nasbírají, jim pomohou v realitě řešit otázky tak, jak nás tomu učí evangelium. V pátém díle, děti známé z předchozích příběhů, opět touží stůj co stůj dostat se do doby, kdy žil Ježíš, aby se s ním mohly setkat. A opět se jim to podaří – jenže tentokrát je něco jinak! Tváří v tvář nečekanému zvratu událostí udělá jedno z dětí riskantní rozhodnutí, které může ohrozit jejich výpravu... Najde Caleb odvalu, kterou potřebuje k tomu, aby pomohl svému mladšímu bráškově? A vrátí se tentokrát všichni v pořádku domů?

Brož., 88 s., 99 Kč

Inzerce

Setkávání nad tématy křesťanské víry

Kurz víry

základy křesťanské víry,
setkání, sdílení,
občerstvení, otázky,
hledání odpovědí

vždy v 18:00
poutní dům Emauz na Klokotech
od pondělí 13. května
do soboty 18. května

**JDE V ŽIVOTĚ O VÍCE?
KDO JE JEŽÍŠ? PROČ
JEŽÍŠ ZEMŘEL? JAK
ZÍSKAT VÍRU? PROČ A
JAK SE MODLIT? PROČ A
JAK ČÍST BIBLI? JAK NÁS
BŮH VEDE? KDO JE
TO DUCH SVATÝ A
CO DĚLÁ? JAK MOHU
PROŽÍT ŽIVOT CO
NEJLÉPE? JAK ODOLAT
ZLÉMU? PROČ A JAK
MLUVIT S DRUHÝMI
O VÍŘE? UZDRAVUJE BŮH
I DNES? A CO
CÍRKEV? JDE V ŽIVOTĚ
O VÍCE? KDO JE JEŽÍŠ?
PROČ JEŽÍŠ ZEMŘEL?
JAK ZÍSKAT VÍRU? PROČ
A JAK SE MODLIT? PROČ
A JAK ČÍST BIBLI?**

**POŠL
TO
DÁL** | Festival víry
na Klokotech
2019

www.klokoty.cz